

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 74

Rozeslána dne 10. července 1992

Cena Kčs 8,-

O B S A H:

- 361. Zákon o některých služebních poměrech vojáků (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
 - 362. Vyhláška ministerstva zemědělství České republiky o výrobě a složení krmných směsí
 - 363. Vyhláška ministerstva životního prostředí České republiky o zjišťování starých důlních děl a vedení jejich registru
 - 364. Vyhláška ministerstva životního prostředí České republiky o chráněných ložiskových územích
 - 365. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o mezinárodním zápisu audiovizuálních děl
-

361

PŘEDSEDNICTVO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

vyhlašuje

úplné znění zákona ze dne 18. prosince 1959 č. 76 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených Ústavou Československé socialistické republiky ze dne 11. července 1960 č. 100 Sb., ve znění ústavního zákona ze dne 20. dubna 1990 č. 101 Sb., ústavním zákonem o československé federaci ze dne 27. října 1968 č. 143 Sb., ve znění ústavního zákona ze dne 20. prosince 1970 č. 125 Sb., ústavním zákonem o změnách v soustavě federálních ústředních orgánů státní správy, v jejichž čele stojí člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky, ze dne 19. července 1990 č. 296 Sb., zákonem ze dne 5. června 1969 č. 59 Sb., zákonem ze dne 18. prosince 1969 č. 150 Sb., zákonem ze dne 17. listopadu 1970 č. 100 Sb., zákonem ze dne 21. června 1978 č. 65 Sb., zákonem ze dne 14. března 1990 č. 74 Sb., zákonem ze dne 15. května 1991 č. 228 Sb., zákonem ze dne 30. ledna 1992 č. 77 Sb. a zákonem ze dne 23. dubna 1992 č. 226 Sb.

ZÁKON

o některých služebních poměrech vojáků

Národní shromáždění Republiky československé se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Zákon upravuje některé právní poměry občanů České a Slovenské Federativní Republiky, konajících službu v ozbrojených silách České a Slovenské Federativní Republiky od počátku výkonu a po celou dobu trvání i po ukončení jejich vojenské činné služby.

DÍL I

VOJENSKÁ PŘÍSAHA, OBČANSKÁ
A POLITICKÁ PRÁVA VOJÁKŮ

§ 2

(1) Vojenská přísaha je slavnostním závazkem k plnění povinností při obraně státu, vyplývajících pro vojáky zejména z ústavy, zákonů, vojenských řádů a rozkazů.

(2) Vojáci jsou povinni vykonat přísahu:

„Já, voják ozbrojených sil, vědom si svých občanských a vlasteneckých povinností, slavnostně prohlašuji, že budu věrný České a Slovenské Federativní Republice.

Budu vojákem statečným a ukázněným a budu plnit ustanovení vojenských řádů. Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně a připravovat

se pro obranu svobody a nezávislosti České a Slovenské Federativní Republiky.

Pro obranu vlasti jsem připraven nasadit i svůj život.

Tak přísahám!“

§ 2a

Petiční právo

Petiční právo vojáků v činné službě ve věcech souvisejících s výkonem služby (§ 11 odst. 1) se omezuje na žádosti, návrhy a stížnosti jednotlivých osob.

Sdružovací právo

§ 2b

(1) Zákazem činnosti politických stran a politických hnutí (dále jen „strany a hnutí“)¹⁾ v ozbrojených silách se pro účely tohoto zákona rozumí zejména zákaz pořádání politických shromáždění, provádění politické agitace ve vojenských objektech a při činnosti ozbrojených sil mimo vojenské objekty. Právo vyjádřit v rozhovoru politické přesvědčení zůstává nedotčeno.

(2) Vojáci z povolání nesmějí být členy stran a hnutí.

(3) Při politické činnosti nesmějí vojáci v činné službě a v záloze nosit vojenský stejnokroj.

¹⁾ Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích.

(4) V zaměstnání (§ 11 odst. 3) nesmějí vojáci v činné službě provádět politickou agitaci; nadřízení nesmějí ovlivňovat vojáky v činné službě svými politickými názory a bránit jim ve vyjadřování politického přesvědčení.

§ 2c

(1) Sdružování vojáků v činné službě ve sdruženích, která nemají politický charakter (dále jen „sdružení“), se řídí zvláštními zákony,²⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Činnost ve sdruženích mohou vojáci v činné službě vykonávat pouze mimo zaměstnání.

(3) Při činnosti ve združeních mimo vojenské objekty nesmějí vojáci v činné službě a v záloze nosit vojenský stejnokroj, pokud nestanoví federální ministerstvo obrany nebo federální ministerstvo vnitra jinak.

(4) Federální ministerstvo obrany a federální ministerstvo vnitra jsou oprávněny pozastavit

- a) členství vojáka v činné službě ve sdružení, pokud jeho činnost ve sdružení narušuje službu nebo je v rozporu s obecně závaznými právními předpisy,
- b) činnost sdružení vojáků v činné službě, pokud narušuje službu nebo je v rozporu s obecně závaznými právními předpisy.

DÍL II

VOJENSKÉ HODNOSTI

§ 3

(1) Vojenská hodnost (dále jen „hodnost“) je výrazem morálních kvalit, vojenských znalostí, zkušeností a schopnosti velet vojskům nebo vykonávat funkce ve štábech a zařízeních ozbrojených sil.

(2) Hodnosti se udělují vojákům s přihlédnutím k jejich morálnímu a odborným kvalitám, výsledkům služební činnosti, zásluhám, funkčnímu zařazení a délce vojenské služby.

§ 4

Stanoví se tyto hodnosti:

- a) mužstva: vojín a svobodník,
- b) poddůstojníků: desátník, četař, rotný,
- c) praporčíků: rotmistr, nadrotmistr, podpraporčík, praporčík, nadpraporčík,

- d) důstojníků: podporučík, poručík, nadporučík, kapitán, major, podplukovník, plukovník,
- e) generálů: generálmajor, generálporučík, generálplukovník, armádní generál.

§ 5

Jmenování a povýšení do hodnosti

(1) Vojákům v činné službě a v záloze, kteří nebyli jmenováni nebo povýšeni do vyšších hodností, přísluší hodnost vojína.

(2) Do vyšších hodností mohou být jmenováni nebo povýšeni jen vojáci s potřebnými duševními schopnostmi a tělesnou zdatností, kteří splňují odborné požadavky stanovené obecně závaznými právními předpisy vydanými federálním ministerstvem obrany a federálním ministerstvem vnitra.

(3) Do hodností generálů jmenuje a povyšuje na návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky prezident České a Slovenské Federativní Republiky. Do hodností důstojníků, praporčíků a poddůstojníků jmenují a povyšují ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky nebo orgány jimi k tomu zmocněné.

§ 6

Odnětí vyšší hodnosti

(1) Vyšší hodnost

- a) bude odňata vojákovi za zvlášť závažné porušení povinností a jednání směřující proti ústavnímu zřízení České a Slovenské Federativní Republiky a jejím ozbrojeným silám,
- b) může být odňata vojákovi, který se dopustil závažného jednání, jež je v rozporu s ustanovením vojenské přísahy, morálními a odbornými požadavky kladenými na příslušníka ozbrojených sil.

(2) Vojákům, jimž byla vyšší hodnost odňata, přísluší hodnost vojína.

(3) Odnětí hodnosti navrhuje komise zřízené ministrem obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministrem vnitra České a Slovenské Federativní Republiky.

(4) Generálům odnímá hodnost prezident České a Slovenské Federativní Republiky na návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky. Ostatním vojákům odnímají hodnost ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministr vnitra České a Slo-

²⁾ Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

Zákon č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností.

Zákon č. 161/1992 Sb., o registraci církví a náboženských společností.

venské Federativní Republiky, praporčíkům a poddůstojníkům též orgány jimi k tomu zmocněné.

(5) Ustanovení trestního zákona o ztrátě vojenské hodnosti zůstávají nedotčena.

§ 7

Propůjčení hodnosti

(1) Vojákům lze propůjčit vyšší hodnost, než kterou skutečně mají, na dobu, po kterou toho vyžaduje funkce nebo služební úkol, jimiž byli pověřeni.

(2) Propůjčením hodnosti se nemění branný poměr.

(3) Vojákům, jimž byla hodnost propůjčena, přísluší práva a povinnosti, spojené s touto hodností; propůjčení hodnosti však nezakládá nárok na úpravu platu nebo dávek nemocenské péče a důchodového zabezpečení.

(4) Hodnost propůjčují orgány, které jsou oprávněny do ní jmenovat.

§ 8

Zrušení

DÍL III

VOJENSKÝ STEJNOKROJ

§ 9

(1) Vojáci v činné službě jsou povinni nosit vojenský stejnokroj, odznaky, jakož i jinou předepsanou výstroj, pokud ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky nebo ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky nestanoví jinak.

(2) Vojáci z povolání mohou nosit mimo dobu zaměstnání občanský oděv.

(3) Předpisy o vojenském stejnokroji, odznacích a jiné výstroji vydají ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky, kteří stanoví též zásady pro nošení vojenského stejnokroje vojáky mimo činnou službu a určí přitom jejich práva a povinnosti.

DÍL IV

USTANOVOVÁNÍ VOJÁKŮ DO FUNKCÍ

§ 10

(1) Vojáci jsou vybíráni a ustanovováni do funkcí v souladu s potřebami ozbrojených sil podle odbor-

ných kvalit, velitelských a organizačních schopností se zřetelem k osobním vlastnostem, občanské bezúhonnosti a odpovídajícímu vzdělání a praxi. Ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky stanoví, do kterých funkcí se ustanovení spojuje s podmínkou výběrového řízení. Výběrové řízení vyhláší ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky nebo ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky a zároveň určí komisi, která vybere vojáky z povolání pro výkon stanovené funkce. Podrobnosti stanoví federální ministerstvo obrany a federální ministerstvo vnitra obecně závazným právním předpisem.

(2) Vojáky ustanovují do funkcí a odvolávají je z nich prezident České a Slovenské Federativní Republiky, ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky nebo orgány jimi k tomu zmocněné. Vojáky lze ustanovit jen do volných funkcí.

(3) Prezident České a Slovenské Federativní Republiky ustanovuje:

- a) na návrh ministra obrany České a Slovenské Federativní Republiky náčelníka Generálního štábu Československé armády, velitele vojenských velitelství ZÁPAD, STŘED a VÝCHOD, velitele letectva a protivzdušné obrany České a Slovenské Federativní Republiky a náčelníka Civilní obrany České a Slovenské Federativní Republiky;
- b) na návrh ministra obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministra dopravy České a Slovenské Federativní Republiky velitele železničního vojska;
- c) na návrh ministra vnitra České a Slovenské Federativní Republiky velitele vojsk ministerstva vnitra.

(4) Ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky může pověřit vojáky z povolání dočasným výkonem funkcí v ustanovovací pravomoci prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky, jsou-li takové funkce volné a jejich obsazení nestrpí odklad.

(5) Ustanovení odstavců 2 až 4 se nevztahuje na funkce, do kterých jsou vojáci ustanovováni podle zvláštních předpisů.³⁾

(6) Vojáci z povolání mohou být ustanoveni z vyšších funkcí do nižších:

- a) při snížení počtů ozbrojených sil nebo v důsledku organizačních změn,
- b) ze zdravotních důvodů podle doporučení vojenské lékařské komise,
- c) na základě výsledku hodnocení,
- d) na vlastní žádost,

³⁾ Např. zákon č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích.

- e) jestliže nesplňují podmínku plánovaného vzdělání pro výkon funkce a jeho získání odmítají nebo započaté studium bez závažných důvodů nedokončili.

Při ustanovení vojáka z povolání do nižší funkce z důvodů uvedených v písmenech a) a b) se mu zachová po dobu jednoho roku plat z předchozí vykonávané funkce, pokud je to pro něj výhodnější.

§ 10a

Odvolání z funkce

Vojáci se odvolávají z funkce, do které byli ustanoveni, vždy před ustanovením do jiné funkce, při vyslání k internímu studiu a před propuštěním z vojenské činné služby. Z funkce nelze odvolat při zproštění výkonu funkce nebo přerušení výkonu funkce.

§ 10b

Zproštění výkonu funkce

(1) Při důvodném podezření ze závažného porušení služebních povinností nebo ze spáchání trestného činu, pokud by další ponechání ve funkci ohrožovalo důležitý zájem služby (§ 11 odst. 1), může být voják dočasně zproštěn výkonu funkce velitelem, který ho do funkce ustanovil, nebo jiným svým přímým nadřízeným nejméně o dva stupně vyšším. Velitel, který vojáka do funkce ustanovil, do sedmi dnů buď rozhodnutí potvrdí s uvedením doby trvání zproštění nebo je zruší.

(2) Dočasně zprostit výkonu funkce lze nejdéle na dobu nepřesahující tři měsíce, a jsou-li důvody zproštění výkonu funkce předmětem trestního stíhání vojáka, do doby pravomocného rozhodnutí ve věci samé.

Přerušení výkonu funkce

§ 10c

(1) Vojákům z povolání se přeruší výkon funkce na dobu nepřesahující tři měsíce, a déle jen se souhlasem ministra obrany České a Slovenské Federativní Republiky nebo ministra vnitra České a Slovenské Federativní Republiky, při vojenskoodborné nezpůsobilosti na základě hodnocení, při skončení funkčního období ve volených funkcích⁴⁾ a při vyloučení ze studia nebo zanechání studia, nebylo-li současně rozhodnuto o jejich ustanovení do jiné funkce anebo o propuštění ze služebního poměru.

(2) Vojákyním z povolání se do nástupu mateřské dovolené přeruší výkon funkce, nemohou-li ji z důvodu těhotenství vykonávat.

(3) Vojákům z povolání lze přerušit výkon funkce:

- a) při studiu v kursech přesahujících dobu pěti měsíců;
- b) při plnění úkolů v zahraničí nesouvisejících s výkonem funkce, do které jsou ustanoveni, přesahuje-li dobu tří měsíců;
- c) při neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz delší než tři měsíce nejdéle do uplynutí podpůrčí doby;
- d) po dobu mateřské (další mateřské) dovolené;
- e) po dobu dovolené bez nároku na peněžní náležitosti delší než 30 dnů.

(4) Vojákům z povolání přerušuje výkon funkce ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky nebo ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky anebo orgány jimi k tomu zmocněné.

(5) Po dobu přerušení výkonu funkce podle odstavců 1 a 2 plní vojáci z povolání úkoly podle rozhodnutí velitele, který o přerušení rozhodl.

§ 10d

(1) Při přerušení výkonu funkce lze jejím výkonem pověřit jiného vojáka z povolání nebo do ní ustanovit jiného vojáka z povolání. Oprávnění k tomu má velitel, který o přerušení rozhodl.

(2) Nemůže-li voják vykonávat funkci, do které byl ustanoven, po dobu přesahující jeden měsíc, a nejde-li o přerušení výkonu funkce podle § 10c, lze výkonem této funkce pověřit jiného vojáka. Ustanovení věty druhé odstavce 1 platí obdobně.

§ 10e

Hodnocení

(1) Hodnocení je jedním z podkladů pro rozhodování ve věcech průběhu služby vojáka. Hodnocení zpracovává nejbližší nadřízený velitel nejméně jednou za dva roky a při skončení vojenské činné služby. Hodnotí se vojenskoodborná způsobilost a služební výsledky. S výsledkem hodnocení musí být voják seznámen.

(2) Proti hodnocení má voják právo se odvolat do sedmi dnů od seznámení se s hodnocením. O odvolání rozhoduje nadřízený velitel, který hodnocení zpracoval.

(3) Při skončení vojenské činné služby má voják právo na vydání písemného vyhotovení hodnocení, ve kterém musí být zhodnocen celý průběh služby.

⁴⁾ Zákon č. 172/1990 Sb.

DÍL V DOBA ZAMĚŠTNÁNÍ A DOVOLENÁ

§ 11

Služba a zaměstnání

(1) Služba zahrnuje výkon zaměstnání a všechny ostatní úkony, které je voják povinen plnit k zabezpečení připravenosti ozbrojených sil; trvá po celou dobu vojenské činné služby. Služba vojáků vychází z požadavku připravenosti ozbrojených sil, kterou se rozumí jejich schopnost bezprostředně plnit stanovené úkoly.

(2) Pohotovostí se rozumí přítomnost vojáků ve vojenských objektech nebo na místech určených k plnění stanovených úkolů. Dosažitelností se rozumí povinnost vojáků hlásit svému veliteli místo pobytu v době mimo zaměstnání a jejich připravenost na stanovený signál a ve stanovené době se dostavit na určené místo. Pohotovost a dosažitelnost nařizuje velitel.

(3) Zaměstnání je činnost vojáka přesně vymezená místem a dobou; jeho obsahem je plnění povinností vyplývajících z funkce, do které je voják ustanoven nebo pro kterou je připravován.

(4) Doba zaměstnání vojáka z povolání je nejvýše 43 hodiny v týdnu. Do doby zaměstnání se zahrnuje také výkon nepřetržité směny. Na základě rozhodnutí velitele je voják z povolání povinen konat zaměstnání i nad tu dobu. Za dobu zaměstnání přesahující 43 hodin v týdnu lze udělit náhradní volno; za dobu zaměstnání přesahující 48 hodin v týdnu a za dobu zaměstnání ve dnech pracovního klidu náleží náhradní volno. Ustanovení předchozí věty se nevztahuje na nepřetržitý vojenský výcvik; za každé ukončené tři dny takového zaměstnání náleží jeden den náhradního volna. Náhradní volno stanoví velitel tak, aby bylo poskytnuto v jiný pracovní den do jednoho měsíce od vzniku nároku.

(5) Rozvržení doby zaměstnání v týdnu určuje velitel tak, aby dny nepřetržitého odpočinku v týdnu připadly podle možnosti na sobotu a neděli; pokud to povaha zaměstnání vyžaduje, může být rozvržena nerovnoměrně.

(6) Délka nepřetržité směny nesmí přesáhnout 24 hodin. Voják má nejdéle po každých šesti hodinách nepřetržitého výkonu směny nárok na přestávku na jídlo a oddech v trvání nejméně 30 minut. Jde-li o směnu, jejíž výkon nemůže být přerušen, musí být vojákům za-

jištěna přiměřená doba pro jídlo a oddech. Přestávky na jídlo a oddech se započítávají do doby směny. Mezi dvěma směnami se stanoví doba nepřetržitého odpočinku tak, aby mezi koncem nepřetržité směny a počátkem následujícího zaměstnání bylo nejméně 12 hodin a ve zvláštních nebo režimových provozech alespoň 6 hodin.

Dovolená

§ 12

(1) Vojáci v základní službě mají nárok na řádnou dovolenou v délce 21 dnů za každých devět měsíců služby. Řádnou dovolenou lze čerpat po splnění nejméně tří měsíců služby, přičemž za každé tři měsíce lze čerpat její poměrnou část. Nástup řádné dovolené určuje velitel tak, aby byla vyčerpána do konce služby. Řádná dovolená se přerušuje, je-li voják v době dovolené uznán neschopným služby pro nemoc nebo úraz; jestliže tato neschopnost trvá do konce služby a voják z tohoto důvodu řádnou dovolenou nevyčerpá, nárok na ni zaniká.

(2) Vojákům v základní (náhradní) službě a na vojenském cvičení se uděluje zvláštní dovolená v délce dvou dnů při úmrtí rodičů, manžela, druhá, dětí, sourozenců, pěstounů, osvojitelů a na vlastní svatbu a v jiných závažných případech; zvláštní dovolenou lze udělit v délce až sedmi dnů při živelní pohromě, která postihla osoby vojáku blízké.⁵⁾ Vojákům v základní službě přijatým ke studiu na vojenské škole a vojákům v základní službě před přijetím do služebního poměru vojáka z povolání se uděluje zvláštní dovolená v délce 14 dnů.

(3) Vojákům v základní (náhradní) službě lze udělit dovolenou bez nároku na peněžní náležitosti v délce do 30 dnů za celou dobu služby ze zvlášť závažných rodinných a osobních důvodů.

(4) Řádná a zvláštní dovolená se započítává do doby služby. Dovolená bez nároku na peněžní náležitosti se do doby služby nezapočítává. Do doby dovolené se započítávají dny pracovního klidu.⁶⁾

§ 12a

(1) Vojáci z povolání mají nárok na řádnou dovolenou v délce 37 dnů v kalendářním roce. Do doby dovolené se započítává pět sobot a pět nedělí. Svátky⁷⁾ se do délky dovolené nezapočítávají. Vojákům z povolání, kteří nebyli ve služebním poměru vojáka z povolání po celou dobu kalendářního roku, náleží poměrná část řádné dovolené, která se určí tak, že za každý kalendář-

⁵⁾ § 116 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ § 91 odst. 1 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Např. zákon č. 93/1951 Sb., o státních svátcích, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění pozdějších předpisů.

ní měsíc trvání služebního poměru v kalendářním roce náleží jedna dvanáctina řádné dovolené. Vznikne-li služební poměr nejpозději nebo zanikne-li nejdříve 15. den v měsíci, náleží vojákovu z povolání poměrná část řádné dovolené i za tento kalendářní měsíc.

(2) Nástup řádné dovolené určuje velitel podle stanovených úkolů a s přihlédnutím k požadavku vojáka z povolání tak, aby ji voják z povolání mohl vyčerpat zpravidla do konce kalendářního roku. Velitel je povinen udělit vojákovu z povolání v příslušném kalendářním roce nejméně dva týdny z jeho nároku na řádnou dovolenou. Plánovaný nástup řádné dovolené oznámí velitel vojáku z povolání nejpозději do 15. ledna kalendářního roku. Řádnou dovolenou nevyčerpanou v kalendářním roce je velitel povinen poskytnout nejpозději do konce následujícího kalendářního roku.

(3) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může velitel změnit vojákovu z povolání původně určený nástup řádné dovolené nebo ho z ní odvolat; voják z povolání má nárok na náhradu nákladů, které mu tím bez jeho zavinění vznikly. Udělení řádné dovolené v jiném než původně určeném termínu oznámí velitel vojákovu z povolání nejpозději 14 dnů před jejím nástupem; se souhlasem vojáka z povolání lze tuto lhůtu zkrátit.

(4) Řádná dovolená se přerušuje, jestliže voják z povolání je v době čerpání řádné dovolené uznán neschopným služby pro nemoc nebo úraz, je-li mu udělena krátká dovolená k ošetřování člena rodiny a u vojákyne z povolání dnem nástupu mateřské dovolené.

(5) Nebyla-li řádná dovolená nebo její část vyčerpána ani do konce následujícího kalendářního roku, náleží vojákovu z povolání náhrada v poměrné výši platu odpovídající počtu dní nevyčerpané řádné dovolené. Obdobně se postupuje při propuštění vojáka z povolání ze služebního poměru, který nevyčerpal řádnou dovolenou nebo její část. Zemře-li voják z povolání, vyplácí se náhrada za nevyčerpanou dovolenou nebo její část pozůstalému manželovi a není-li, rovným dílem osobám, které byly na vojáka odkázány výživou.

(6) Zanikne-li služební poměr vojáka z povolání z důvodů uvedených v § 26 odst. 1 písm. d), f) a g), odst. 2 písm. e) nebo odnětím vojenské hodnosti po vyčerpání řádné dovolené nebo její části, na niž mu nevznikl nárok, je povinen vrátit plat vyplacený za tuto dobu.

(7) Řádná dovolená se krátí při neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, při udělení dovolené bez nároku na peněžní náležitosti a při udělení další mateřské dovolené za prvních 120 dnů a za každých dalších 30 dnů o jednu dvanáctinu. Řádná dovolená se nekrátí při neschopnosti ke službě pro pracovní úraz nebo nemoc z povolání.

(8) Řádnou dovolenou lze krátit za každý den neomluvené nepřítomnosti vojáka z povolání v zaměstnání o jeden až tři dny, nejvíce o 22 dnů v kalendářním roce. Při nepřítomnosti vojáka z povolání v zaměstnání z důvodu výkonu trestu odnětí svobody se řádná dovolená krátí za každých 30 dnů nepřítomnosti o jednu dvanáctinu.

§ 12b

(1) Vojáci z povolání mají nárok na krátkou dovolenou v délce:

- a) jeden den při narození dítěte manželce (družce) vojáka k jejímu převozu do zdravotnického zařízení a zpět, při doprovodu rodinného příslušníka do zdravotnického zařízení a při návratu z něj při náhlém onemocnění nebo úrazu a k předem stanovenému vyšetření, ošetření nebo léčení;
- b) jeden den k účasti na svatebním obřadu dítěte nebo rodiče vojáka;
- c) dva dny na vlastní svatbu, z toho jeden den k účasti na svatebním obřadu;
- d) jeden den při stěhování vojáka v místě, kde koná službu, dva dny při stěhování do místa vzdáleného do 500 km a tři dny do místa vzdáleného nad 500 km od místa, kde koná službu, jestliže jde o stěhování v zájmu ozbrojených sil;
- e) dva dny měsíčně po dobu tří měsíců před propuštěním ze služebního poměru k vyhledání občanského zaměstnání;
- f) jeden den k účasti na pohřbu rodiče, sourozence, prarodiče a vnuka vojáka, rodiče, sourozence a prarodiče jeho manželky, manžela sourozence vojáka nebo jiné osoby, která žila s vojákem v době úmrtí ve společné domácnosti, a další jeden den, jestliže voják obstarává pohřeb těchto osob;
- g) tři dny při úmrtí manželky, družky nebo dítěte vojáka, z toho jeden den k účasti na pohřbu těchto osob;
- h) nejvýše sedm po sobě jdoucích kalendářních dnů při ošetřování člena rodiny, který je výlučně odkázán na pomoc vojáka, pokud potřeba ošetřování trvá;
- i) nejvýše 13 po sobě jdoucích kalendářních dnů při ošetřování dítěte ve věku do 10 let, které je výlučně odkázáno na pomoc vojáka, není-li v domácnosti, v níž dítě žije, někdo jiný, kdo by mohl o dítě pečovat, pokud potřeba ošetřování trvá.

(2) Krátká dovolená v celkové délce do 10 dnů v kalendářním roce může být udělena k návštěvě rodiny nebo dětí ženatým vojákům z povolání (rozvedeným nebo ovdovělým s dětmi), kteří nemají v místě zaměstnání byt a nemohou denně dojíždět k rodině nebo dětem, které jsou na ně odkázány výživou, anebo svobodným (rozvedeným, ovdovělým) k návštěvě rodičů, pokud k nim nemohou denně dojíždět, anebo z jiných

vážných důvodů, zejména k vyřízení důležitých osobních, rodinných nebo majetkových záležitostí, které vyžadují osobní účast vojáka z povolání a které není možné vyřídit v mimopracovní době.

(3) Krátká dovolená v nezbytně nutném rozsahu se vojákům z povolání uděluje z důvodu výkonu veřejné funkce a občanské povinnosti, jakož i z důvodu plnění jiných úkonů v obecném zájmu, za podmínek stanovených předpisy o poskytování placeného volna s náhradou mzdy.⁸⁾

§ 12c

(1) Vojáci z povolání mají nárok na zvláštní dovolenou v délce sedmi kalendářních dnů, vykonávají-li po celý kalendářní rok zdraví škodlivou nebo zvláště obtížnou službu. Jestliže vykonávali tuto službu jen po část kalendářního roku, nejméně v délce šesti měsíců, náleží jim poměrná část zvláštní dovolené. Zvláštní dovolená musí být vždy vyčerpána v příslušném kalendářním roce, a to přednostně. Za nevyčerpanou zvláštní dovolenou se neposkytuje náhrada.

(2) V roce, kdy byla vojákům z povolání udělena preventivní rehabilitace nebo lázeňské léčení mimo řádnou dovolenou, nárok na zvláštní dovolenou zaniká.

(3) Federální ministerstvo obrany a federální ministerstvo vnitra v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem zdravotnictví České republiky a ministerstvem zdravotnictví Slovenské republiky stanoví obecně závazným právním předpisem, která služba je zdraví škodlivá nebo zvláště obtížná.

§ 12d

Vojákům z povolání lze na jejich žádost udělit rodinných nebo jiných závažných důvodů dovolenou bez nároku na peněžní náležitosti. Tuto dovolenou uděluje ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky nebo ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky anebo jimi k tomu zmocněné orgány. Doba této dovolené přesahující 30 dnů se nezačítává do doby služby.

DÍL VI

VOJENSKÉ KÁZEŇSKÉ PRÁVO

§ 13

(1) Každý voják je povinen zachovávat vojenskou kázeň a upevňovat ji.

(2) Velitelé jsou povinni vychovávat své podřízené k uvědomělé vojenské kázni. K tomu se jim svěřuje právo udělovat kázeňské odměny a ukládat kázeňské tresty. Tato vojenská kázeňská pravomoc slouží k udržování a upevňování vojenského pořádku a kázně.

§ 14

Rozsah vojenské kázeňské pravomoci

Vojenské kázeňské pravomoci podléhají

- vojáci v činné službě,
- osoby, které se povoláním k zvláštní službě staly příslušníky ozbrojených sil,
- osoby povolané k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil,
- vojáci mimo činnou službu pro kázeňské přestupky spáchané ve vojenském stejnokroji,
- osobu, které měly nastoupit vojenskou činnou službu, pro nenastoupení této služby, pokud nejde o trestný čin,
- váleční zajatci.

§ 15

Kázeňské odměny

(1) Kázeňské odměny jsou udělovány za záslužné činy nebo za příkladné plnění vojenských povinností.

(2) Kázeňskými odměnami jsou zejména: pochvala, peněžité nebo věcné dary, udělení čestného odznaku a mimořádné povýšení.

§ 16

Kázeňský přestupek

(1) Kázeňský přestupek je takové zaviněné jednání nebo opomenutí, které se přičií vojenským řádům a předpisům, rozkazům a nařízením a porušuje vojenskou kázeň, pokud není trestné podle trestního zákona.

(2) Kázeňským přestupkem je také jednání označené za přestupek ve zvláštních zákonech.⁹⁾

§ 17

Kázeňské tresty

(1) Kázeňskými tresty jsou: důtka, přísná důtka, zákaz vycházek, vězení, odnětí hodnosti svobodníka, odnětí poddůstojnické hodnosti, snížení hodnosti o jeden stupeň.

⁸⁾ Příloha k vyhlášce federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 18/1991 Sb., o jiných úkonech v obecném zájmu.

⁹⁾ Např. zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zákon Slovenské národní rady č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 528/1990 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Mužstvu se mohou ukládat tyto kázeňské tresty: důtka, přísná důtka, zákaz vycházek do 21 dnů, vězení do 14 dnů a odnětí hodnosti svobodníka. Ženám se kázeňský trest vězení neukládá.

(3) Poddůstojníkům v základní (náhradní) službě a na vojenském cvičení se mohou ukládat tyto kázeňské tresty: důtka, přísná důtka, zákaz vycházek do 14 dnů, snížení hodnosti o jeden stupeň a odnětí poddůstojnické hodnosti.

(4) Poddůstojníkům v další službě, praporčíkům, důstojníkům a generálům se mohou ukládat tyto kázeňské tresty: důtka, přísná důtka a snížení hodnosti o jeden stupeň.

(5) Za kázeňské přestupky uvedené v § 16 odst. 2 se ukládají sankce a ochranná opatření podle zvláštních zákonů.

§ 17a

Trest vězení

(1) Trest vězení se vykonává ve věznici vojenského útvaru. Nástup trestu určí velitel po lékařské prohlídce, které je potrestaný povinen se podrobit.

(2) Výkon trestu vězení spočívá v omezení osobní svobody pobytem ve věznici vojenského útvaru a v nařízení pracovní činnosti, která je vykonávána nejvýše osm hodin denně. Ve výkonu trestu je potrestaný střez. Jednou za den má potrestaný právo na vycházku v objektu vojenského útvaru v doprovodu v trvání 50 minut.

(3) Výkon trestu vězení se přerušuje ve dnech svátků a voleb do Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky, České národní rady a Slovenské národní rady a pro nemoc nebo úraz. Velitel, který trest uložil, může výkon trestu vězení přerušit z důvodů zabezpečení výcviku nebo jiných závažných důvodů.

(4) Trest vězení nebo zbytek trestu po přerušení musí být nastoupen do 30 dnů od jeho vyhlášení, jinak se nevykoná.

§ 18

Ukládání kázeňských trestů

(1) Kázeňský trest lze uložit za kázeňský přestupek podřízenému, nepostačují-li k jeho nápravě a obnovení kázně jiné mírnější výchovné prostředky (doplnění, napomenutí apod.).

(2) Druh a výše trestu musí být úměrné povaze přestupku a jeho následkům, míře zavinění, okolnostem, za kterých byl spáchán, dřívějšímu chování provinilého, předvídanému účinku trestu na provinilého a na morální stav jednotky.

(3) Velitel odpovídá za řádné vyšetření případu a za vyslechnutí obviněného před uložením trestu.

(4) Ukládat tresty a ochranná opatření za kázeňské přestupky uvedené v § 16 odst. 2 mohou jen velitelé útvarů a velitelé vyšší na místě orgánů uvedených ve zvláštních zákonech.⁹⁾

(5) Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu musí mít písemnou formu a musí být obviněnému vyhlášeno včetně poučení o jeho právu na odvolání.

§ 19

Zrušení

§ 20

Odvolání

(1) Proti uloženému kázeňskému trestu se lze odvolat, a to do dvou dnů od doručení rozhodnutí; lhůta počíná dnem, který následuje po dni doručení rozhodnutí.

(2) Odvolání má odkladný účinek.

(3) Odvolání lze podat nejbližšímu nadřízenému toho, kdo trest uložil. Nadřízený může uložený trest zrušit, zmírnit nebo ponechat v platnosti. Proti rozhodnutí nadřízeného o odvolání se nelze odvolat.

§ 21

(1) Za kázeňský přestupek lze uložit kázeňský trest nejdříve následující den po jeho spáchání, nejpozději však do 30 dnů ode dne, kdy se o jeho spáchání dověděl nadřízený velitel vojáka. Kázeňský přestupek se promlčuje uplynutím jednoho roku ode dne, kdy byl spáchán.

(2) Kázeňský trest je možno zahladit.

(3) Pravomocné rozhodnutí o uložení trestu a ochranného opatření podle zvláštních zákonů je vykonatelné podle správního řádu¹⁰⁾ i u osob, které přestaly podléhat vojenské kázeňské pravomoci.

⁹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

§ 21a

Amnestii ve věcech přestupků osob podléhajících vojenské kázeňské pravomoci uděluje prezident České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 22

(1) Na projednávání kázeňských přestupků uvedených v § 16 odst. 2 se použijí ustanovení zvláštních zákonů⁹⁾ s odchylkami stanovenými tímto zákonem.

(2) Pokuty a náhrady nákladů řízení uložené podle § 16 odst. 2 jsou příjmem státního rozpočtu České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Podrobnější úpravu vojenského kázeňského práva stanoví kázeňský řád, který vydá prezident České a Slovenské Federativní Republiky.

DÍL VII

VOJÁCI Z POVOLÁNÍ

§ 23

Za vojáky z povolání mohou být přijati jen občané České a Slovenské Federativní Republiky, bezvýhradně této republiky oddaní, s potřebnou zdatností tělesnou i duševní, kteří splňují morální a odborné požadavky stanovené prováděcími předpisy a složí vojenskou přísahu.

§ 24

(1) Vojáci z povolání jsou praporčíci, důstojníci a generálové, kteří vykonávají vojenskou službu jako své povolání ve služebním poměru, do něhož byli přijati na vlastní žádost po vykonání základní (náhradní) služby.

(2) Jestliže byl do služebního poměru vojáka z povolání přijat voják, který je podle branného zákona povinen další službou, plní svoji povinnost k další službě ve služebním poměru vojáka z povolání.

§ 25

Vznik, přerušení a zánik
služebního poměru

(1) Služební poměr vojáka z povolání se uzavírá písemnou formou na dobu nejméně 10 let; vzniká dnem, který byl sjednán dohodou mezi občanem a příslušným orgánem ozbrojených sil. Služební poměr vojáka z povolání zaniká propuštěním z tohoto služebního poměru, odnětím nebo ztrátou vojenské hodnosti, propuštěním z vojska nebo úmrtím.

(2) Služební poměr vojáka z povolání se přerušuje po dobu výkonu poslaneckého mandátu v zákonodárných sborech nebo po dobu výkonu volené placené funkce v obecním zastupitelstvu.

§ 26

Propuštění ze služebního poměru

(1) Ze služebního poměru vojáka z povolání se propustí vojáci,

- a) kteří byli uznáni vojenskou lékařskou komisí neschopnými k vojenské činné službě ze zdravotních důvodů,
- b) u nichž vojenská lékařská komise stanovila sníženou schopnost k vojenské činné službě ze zdravotních důvodů a pro něž není v ozbrojených silách jiné vhodné zařazení,
- c) pro něž není při snížení počtů ozbrojených sil nebo při jejich reorganizaci jiné služební zařazení,
- d) kteří byli pravomocně odsouzeni soudem za úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody,
- e) kteří mají na základě usnesení vlády České a Slovenské Federativní Republiky přejít k civilním orgánům nebo organizacím na funkce neplánované pro vojáky z povolání,
- f) na vlastní žádost po splnění převzatého závazku,
- g) nedošlo-li k dohodě o prodloužení závazku k další službě.¹¹⁾

(2) Ze služebního poměru vojáka z povolání lze propustit vojáky,

- a) kteří ve vojenské činné službě dosáhli věkové hranice stanovené v branném zákoně,
- b) kteří splňují podmínky nároku na starobní důchod,
- c) na vlastní žádost z důvodů hodných zvláštního zřetele před splněním závazku,
- d) kteří byli pravomocně odsouzeni soudem pro trestný čin, nejde-li o případ uvedený v odstavci 1 písm. d),
- e) pro služební nezpůsobilost,
- f) kteří porušili zákazy stanovené zákonem¹²⁾ pro vojáky z povolání.

(3) Vojáci z povolání, kteří dosáhli věkové hranice stanovené pro setrvání ve vojenské činné službě, mohou být se svým souhlasem ponecháni podle potřeb

¹¹⁾ § 37 odst. 3 zákona č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Např. § 29 tohoto zákona.

ozbrojených sil ve služebním poměru nad stanovenou věkovou hranici na základě rozhodnutí ministra obrany České a Slovenské Federativní Republiky nebo ministra vnitra České a Slovenské Federativní Republiky anebo orgánů jimi k tomu zmocněných. Ze služebního poměru se podle odstavce 2 písm. a) propustí vojáci, kteří s ponecháním v něm nad stanovenou věkovou hranici nesouhlasí.

(4) O propuštění vojáka z povolání podle odstavce 2 písm. d) a písm. f) může být rozhodnuto pouze do dvou měsíců ode dne, kdy byl důvod propuštění zjištěn, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy tento důvod vznikl.

(5) Návrhy na propuštění vojáků z povolání podle odstavce 2 písm. d) a písm. f) posuzují komise zřízené ministrem obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministrem vnitra České a Slovenské Federativní Republiky.

(6) Voják z povolání, který má být propuštěn ze služebního poměru, se písemně vyrozumí o propuštění ze služebního poměru nejméně tři měsíce předem, není-li dohodou stanoveno jinak. Rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru musí být vyhotoveno písemně a musí v něm být uveden důvod propuštění a skutkově vymezen tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným důvodem.

§ 26a

Zákaz propuštění

(1) Voják z povolání nesmí být propuštěn ze služebního poměru v ochranné době, to je v době:

- a) kdy byl uznán dočasně neschopným služby pro nemoc nebo úraz, pokud si tuto neschopnost úmyslně nevyvolal nebo nepůsobil v opilosti nebo zneužitím omamného prostředku,
- b) od podání návrhu na ústavní ošetřování nebo od povolení lázeňského léčení poskytovaného v době dočasné neschopnosti výkonu služby až do dvou měsíců od jeho skončení; při onemocnění tuberkulózou nebo nemocí z povolání se tato doba prodlužuje o 12 měsíců po propuštění z ústavního ošetřování nebo
- c) kdy je vojákyně z povolání těhotná nebo kdy vojákyně z povolání nebo voják z povolání samostatně trvale pečuje o dítě mladší než tři roky.

(2) Měl-li by služební poměr skončit v ochranné době, tříměsíční lhůta uvedená v § 26 odstavci 6 po dobu trvání důvodů podle odstavce 1 neskončí, pokud voják z povolání písemně neprohlásí, že na její dodržení netrvá.

(3) Zákaz propuštění v ochranné době se nevztahuje na vojáky z povolání, kteří splňují podmínky nároku na starobní, invalidní nebo částečný invalidní důchod a na důvody propuštění podle § 26 odst. 1 písm. d) a odst. 2 písm. c), d) a f).

§ 27

(1) O přijetí do služebního poměru a propuštění z něho rozhodují u vojáka z povolání v oboru své působnosti ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky; u praporčíků z povolání orgány příslušnými ministry k tomu zmocněné.

(2) O propuštění podle § 26 odst. 2 písm. c) a o přerušení služebního poměru podle § 25 odst. 2 rozhodují v oboru své působnosti ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 28

(1) Vojáci z povolání jsou povinni vykonávat službu v místě a ve funkci podle potřeb ozbrojených sil, plnit iniciativně a svědomitě služební povinnosti a soustavně zvyšovat odborné znalosti a tělesnou zdatnost.

(2) Požádá-li voják z povolání o přemístění ze závažných důvodů, lze žádosti vyhovět, dovoluje-li to zájem služby. Žádosti se předkládají do konce února kalendářního roku. V naléhavých případech lze žádost předložit kdykoliv. O žádosti rozhodne ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky nebo orgány jimi k tomu zmocněné do 60 dnů od jejího doručení veliteli; v odůvodněných případech lze tuto lhůtu prodloužit o 30 dnů. O prodloužení lhůty je velitel povinen žadatele písemně informovat.

(3) Vojákům z povolání je zabezpečován orgány federálního ministerstva obrany nebo federálního ministerstva vnitra byt v místě jejich služebního zařazení. Ustanovení zákona o hospodaření s byty zůstávají nedotčena.

§ 28a

(1) Vojákům z povolání může být poskytnuta k upevnění jejich fyzické zdatnosti, tělesného a duševního zdraví preventivní rehabilitace v délce 14 kalendářních dnů v roce.

(2) Vojákům z povolání s oslabeným zdravotním stavem může být poskytnuta na základě lékařského doporučení preventivní rehabilitace formou lázeňského léčení nebo ozdravenské péče, spojená s částí řádné dovolené.

(3) Podmínky pro poskytování a způsob provádění preventivní rehabilitace stanoví v oboru své působnosti ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 29

(1) Vojákům z povolání není dovoleno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost na základě pracovního

nebo obdobného poměru ani provozovat živnost nebo jinou podnikatelskou činnost.¹³⁾

(2) Vojáci z povolání nesmějí být členy řídicích a kontrolních orgánů právnických osob, pokud cílem činnosti těchto právnických osob je dosahování zisku.

§ 29a

(1) Příprava vojáků z povolání se uskutečňuje studiem na vojenských školách nebo jiných školách v České republice a Slovenské republice, na školách v zahraničí nebo v jiných vzdělávacích zařízeních podle potřeb ozbrojených sil.

(2) Ke studiu mohou být vysláni vojáci z povolání na základě dohody s federálním ministerstvem obrany nebo federálním ministerstvem vnitra. Dohoda musí mít písemnou formu a musí v ní být uvedena škola, obor studia, doba, po kterou se voják z povolání zavazuje setrvat po skončení studia ve služebním poměru, a celková částka, kterou lze na vojákovi z povolání požadovat jako náhradu nákladů za nesplnění závazku. Povinnost k náhradě nevznikne, jestliže voják z povolání zemřel nebo byl propuštěn ze služebního poměru podle § 26 odst. 1 písm. a) až c), e) a odst. 2 písm. a) a b) tohoto zákona.

(3) Vojáci z povolání mohou studovat na školách i bez dohody s federálním ministerstvem obrany nebo federálním ministerstvem vnitra, jestliže toto studium není na překážku plnění jejich služebních povinností.

(4) Federální ministerstvo obrany a federální ministerstvo vnitra stanoví obecně závazným právním předpisem obsah dohody o vyslání ke studiu, podrobnosti o průběhu služby vojáků z povolání po dobu studia, podmínky snížení nebo prominutí náhrady nákladů a v součinnosti s federálním ministerstvem financí výši náhrady nákladů za nesplnění závazku.

§ 30

(1) Vojáci z povolání ozbrojených sil mohou být přiděleni mimo ozbrojené síly právnickým osobám do funkcí k plnění úkolů obranného charakteru s ponecháním ve vojenské činné službě.

(2) Počet těchto funkcí stanoví Rada obrany státu z počtů ozbrojených sil a zároveň stanoví, zda se započítávají do počtů právnické osoby. Přidělení provádí ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky nebo ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky po předchozím souhlasu vojáka z povolání s tímto personálním opatřením.

(3) Výpočet a výplata peněžních náležitostí přiděleným vojákům z povolání se provádí podle předpisů platných pro vojáky z povolání. V případech, kdy to stanoví Rada obrany státu, zúčtují se finanční prostředky na úhradu peněžních náležitostí z rozpočtu federálního ministerstva obrany nebo federálního ministerstva vnitra.

(4) Federální ministerstvo obrany nebo federální ministerstvo vnitra poskytuje přiděleným vojákům z povolání preventivní a léčebnou péči, věcné a peněžité dávky nemocenské péče v ozbrojených silách, sociální a naturální náležitosti podle předpisů v nich platných.

(5) Personální práce s přidělenými vojáků z povolání se provádí podle předpisů platných pro vojáky z povolání.

(6) Kázeňskou pravomoc nad přidělenými vojáků z povolání mají jejich nadřízení vojáci z povolání. Pokud nadřízenými vojáků z povolání jsou civilní osoby, předkládají se návrhy na výkon kázeňské pravomoci ministru obrany České a Slovenské Federativní Republiky nebo ministru vnitra České a Slovenské Federativní Republiky.

(7) Zpětné zařazení vojáků z povolání do oboru působnosti federálního ministerstva obrany nebo působnosti federálního ministerstva vnitra a propuštění ze služebního poměru provádí ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky nebo ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky po projednání se statutárním zástupcem právnických osob.

§ 31

(1) Vojákům z povolání, propouštěným ze služebního poměru podle § 26 odst. 1 písm. a) až c), f) a g) nebo odst. 2 písm. a) a c) až f), kteří setrvali ve služebním poměru vojáka z povolání po dobu nejmeně pěti let, lze umožnit na náklady federálního ministerstva obrany nebo federálního ministerstva vnitra v trvání do tří měsíců před propuštěním rekvalifikaci za předpokladu, že nedošlo ke zkrácení této lhůty podle § 26 odst. 6 tohoto zákona.

(2) Rekvalifikace podle tohoto zákona je přípravou na nové pracovní zařazení a spočívá ve změně dosavadní kvalifikace. Provádí se na žádost propouštěného vojáka. O absolvování rekvalifikace vydá federální ministerstvo obrany nebo federální ministerstvo vnitra doklad.

§ 31a

Zrušen

¹³⁾ § 2 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).

§ 32

Vojáci v další službě podle § 37 odst. 2 písm. b) branného zákona jsou materiálně zabezpečeni jako vojáci z povolání. Ustanovení týkající se vojáků z povolání podle tohoto zákona se na ně vztahují s výjimkou stanovené doby trvání služebního poměru v § 25, vysílání ke studiu podle § 29a a 30. Podle § 28 odst. 3 lze vojákovi v další službě zabezpečit byt nebo ubytování.

DÍL VIII PENĚŽITÉ DÁVKY

§ 33

Výsluhový příspěvek

(1) Vojákům z povolání propuštěným ze služebního poměru podle § 26 odst. 1 písm. a) až c) a e) až g) a odst. 2 náleží výsluhový příspěvek

- a) po dobu jednoho roku od propuštění ze služebního poměru ve výši 20 % platu, jestliže konali službu v ozbrojených silách po dobu kratší 10 let;
- b) po dobu dvou let od propuštění ze služebního poměru ve výši 30 % platu, jestliže konali službu v ozbrojených silách po dobu nejméně 10 let, avšak kratší 20 let;
- c) do 60 let věku ve výši 30 % platu, jestliže konali službu v ozbrojených silách po dobu nejméně 20 let. Tato výměra se zvyšuje za 21. a každý další ukončený rok služby o 1 % platu.

(2) Vojákům z povolání, jejichž služební poměr zanikl z jiného než v odstavci 1 uvedeného důvodu, může ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky nebo ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky přiznat výsluhový příspěvek ve výměře podle odstavce 1, jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele.

(3) Nejvyšší výměra výsluhového příspěvku ke dni jeho přiznání nesmí překročit nejvyšší výměru starobního důchodu.¹⁴⁾

(4) Při souběhu výsluhového příspěvku s příjmem z výdělečné činnosti nebo s příjmy, jež nahrazují výdělek, se výsluhový příspěvek nekrátí.

(5) Při souběhu výsluhového příspěvku se starobním, invalidním, částečným invalidním důchodem nebo důchodem za výsluhu let náleží oprávněnému podle jeho volby buď příspěvek nebo důchod.

(6) Při souběhu nároku na výsluhový příspěvek s nárokem na příspěvek za službu podle zvláštních předpisů¹⁵⁾ náleží vyšší příspěvek.

(7) Přiznaný výsluhový příspěvek se zvyšuje ve stejných termínech a stejným způsobem jako částečný invalidní důchod.

(8) Po dobu pobytu příjemce výsluhového příspěvku v cizině, po dobu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody se příspěvek vyplácí za podmínek stanovených pro výplatu důchodů ze sociálního zabezpečení.¹⁶⁾

(9) Dobou konání služby rozhodnou pro nárok na výsluhový příspěvek a jeho výši je doba služby započitatelná podle předpisů o sociálním zabezpečení včetně zvýšeného zápočtu doby služby výkonného letce a výkonu funkcí zvláštní povahy nebo zvláštního stupně nebezpečnosti¹⁶⁾ a doba hodnocená jako doba služby podle předpisů o soudních a mimosoudních rehabilitacích.¹⁷⁾

(10) Při opětovném přijetí do služebního poměru vojáka z povolání zaniká dosavadní nárok na výsluhový příspěvek dnem, který předchází dni opětovného přijetí do služebního poměru.

§ 33a

Odchodné

(1) Vojákům z povolání propuštěným ze služebního poměru podle § 26 odst. 1 písm. a) až c) a e) až g) a odst. 2 písm. a) až c) náleží odchodné ve výši

- a) jednonásobku platu, pokud konali službu po dobu méně než 10 let,
- b) dvojnásobku platu, pokud konali službu po dobu nejméně 10 let,
- c) trojnásobku platu, pokud konali službu po dobu nejméně 15 let,
- d) čtyřnásobku platu, pokud konali službu po dobu nejméně 20 let,
- e) pětínásobku platu, pokud konali službu po dobu nejméně 25 let,

¹⁴⁾ § 24 odst. 4 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Např. zákon č. 334/1991 Sb., o služebním poměru policistů zařazených ve Federálním policejním sboru a Sboru hradní policie, zákon č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon SNR č. 410/1991 Sb., o služebním poměru příslušníků Policejního sboru Slovenské republiky.

¹⁶⁾ Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ § 25 odst. 1 zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci.

§ 24 odst. 1 až 3 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích.

f) šestinásobku platů, pokud konali službu po dobu nejméně 30 let.

(2) Vojákům z povolání, jejichž služební poměr zanikl z jiného než v odstavci 1 a v § 33b uvedeného důvodu, náleží odchodné ve výměře jedné čtvrtiny částek uvedených v odstavci 1.

(3) Pro nárok na odchodné a jeho výši se započítává skutečně vykonaná doba činné služby v ozbrojených silách, doba služby v ozbrojených bezpečnostních sborech a doba hodnocená jako doba služby podle předpisů o soudních a mimosoudních rehabilitacích.¹⁷⁾

(4) Vojákům z povolání v působnosti federálního ministerstva vnitra, kteří jsou bezprostředně po skončení služebního poměru přijati do služebního poměru podle zvláštního zákona, odchodné nenáleží, jestliže jim tento zvláštní zákon nárok na odchodné zachovává.

(5) Bylo-li vojáku z povolání při předcházejícím propuštění ze služebního poměru vojáka z povolání, policisty nebo příslušníka ozbrojeného bezpečnostního sboru vyplaceno odchodné, vyplátí se při novém propuštění ze služebního poměru odchodné, snížené o částku odchodného, vyplacenou při předcházejícím propuštění.

§ 33b

Úmrtné

(1) Zanikne-li služební poměr vojáka z povolání úmrtím, náleží pozůstalému manželovi úmrtné ve výši odchodného, které by voják z povolání jinak obdržel podle § 33a odst. 1. Každému pozůstalému dítěti s nárokem na sirotčí důchod náleží úmrtné ve výši jednoho platu.

(2) Není-li pozůstalého manžela, poskytuje se úmrtné, které by jinak náleželo manželovi, pozůstalým dětem, a to každému dítěti stejným dílem.

(3) Není-li pozůstalého manžela ani dětí s nárokem na úmrtné podle odstavců 1 a 2, vyplátí se úmrtné, které by jinak náleželo manželovi, v poloviční výši rovným dílem osobám v tomto pořadí:

- a) družce,
- b) rodičům,
- c) sourozencům,
- d) osobám, které zemřelého vojáka z povolání nebo jeho děti vychovaly nebo o něj pečovaly před úmrtím.

§ 33c

Organizace a řízení

(1) Výsluhový příspěvek a úmrtné v působnosti federálního ministerstva obrany přiznává a vyplácí Vojenský úřad sociálního zabezpečení. O odvolání proti

rozhodnutí tohoto úřadu rozhoduje federální ministerstvo obrany.

(2) Odchodné v působnosti federálního ministerstva obrany přiznává velitel, který vojákovi z povolání přiznal plat. Odchodné vyplácí útvar, který vojákovi z povolání vyplatil poslední plat. O odvolání proti rozhodnutí o nároku na odchodné rozhoduje přímý nadřízený velitele, který rozhodl o tomto nároku.

(3) O výsluhovém příspěvku v působnosti federálního ministerstva vnitra rozhoduje a tuto dávku vyplácí orgán určený federálním ministerstvem vnitra. Odvolacím orgánem ve věcech výsluhového příspěvku je nejbližší nadřízený orgán určeného federálním ministerstvem vnitra.

(4) O odchodném a úmrtném v působnosti federálního ministerstva vnitra rozhoduje velitel útvaru, v němž voják z povolání naposledy konal službu. Odvolacím orgánem ve věcech odchodného a úmrtného je služební funkcionář nejbližší nadřízený veliteli útvaru, který rozhodl o nároku na dávku.

(5) Pokud v tomto zákoně nebo v prováděcích předpisech není stanoveno jinak, platí pro organizaci a řízení o dávkách podle tohoto zákona obecně závazné právní předpisy o organizaci a řízení v sociálním zabezpečení.¹⁶⁾

§ 33d

Společná ustanovení

(1) Pro vyměření dávek podle tohoto zákona je rozhodný platový tarif a pravidelné příplatky náležející vojákovi z povolání v posledním kalendářním měsíci trvání služebního poměru a měsíční průměr proměnlivých příplatků, odměn a premií vyplacených v kalendářním roce předcházejícím dni skončení služebního poměru, pokud podléhají dani ze mzdy. Skončí-li služební poměr posledním dnem kalendářního roku, zjišťuje se uvedený měsíční průměr z tohoto kalendářního roku.

(2) Pro posuzování nároků na dávky podle tohoto zákona, jejich dodatečné přiznání, změny výše, zánik nároku na dávku a jejich výplatu, omezení výplaty a snížení dávek, lhůty pro výplatu dávek, zaokrouhlování výše dávek, výplatu dávek oprávněným a jiným příjemcům, nárok na dávky a jejich poskytování ve vztahu k cizině, postoupení a srážky z dávek se použijí ustanovení obecně závazných právních předpisů o sociálním zabezpečení,¹⁶⁾ pokud v tomto zákoně nebo v prováděcích předpisech k němu není stanoveno jinak.

(3) Povinnosti a odpovědnost příjemců dávek se řídí ustanoveními obecně závazných právních předpisů o sociálním zabezpečení.¹⁶⁾

(4) Dohody o srážkách z dávek mohou být uza-

vřeny též pro pohledávky vojenských útvarů a útvarů federálního ministerstva vnitra.

(5) Dávky přiznané podle tohoto dílu zákona se nezdaňují.

(6) Ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky a ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky mohou v oboru své působnosti odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění ustanovení tohoto dílu zákona.

(7) Federální ministerstvo obrany a federální ministerstvo vnitra stanoví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o peněžitých dávkách a organizaci a řízení o nich.

DÍL IX

Použití zbraně

§ 34

(1) Voják v činné službě (dále jen „voják“) je oprávněn při výkonu pořádkové, strážní, eskortní a dozorcí služby se střelnou zbraní ji použít jen v těchto případech:

- aby v případě nutné obrany odvrátil útok vedený proti jeho osobě nebo mu bezprostředně hrozící anebo útok na život jiné osoby,
- aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje střežený objekt nebo stanoviště, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku,
- aby zamezil útěku osoby ozbrojené nebo důvodně podezřelé ze spáchání zvlášť závažného trestného činu, kterou nelze jiným způsobem zadržet,
- je-li třeba zneškodnit zvíře ohrožující život nebo zdraví osob.

(2) Voják je povinen, jestliže je to s ohledem na okolnosti případu možné, před použitím střelné zbraně vyzvat k upuštění od útoku či útěku zvoláním „Stůj“, „Stůj nebo střelím“ a podle okolností užít i výstražného výstřelu. Při použití střelné zbraně je povinen dbát nutné opatrnosti, neohrožovat život a nezpůsobit zranění jiným osobám a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

(3) Voják je povinen, pokud to ohrožení dovoluje, před použitím střelné zbraně užít domluvy, napomenutí nebo použít hmatů a chvatů sebeobrany, služebního psa a úderu střelnou zbraní.

(4) Voják je oprávněn použít toho z prostředků uvedených v odstavcích 1, 2, 3, který umožňuje splnění povinností a přitom co nejméně ohrožuje život a zdraví osob, proti nimž zakročuje. Zároveň dbá, aby tohoto prostředku bylo použito jen způsobem přiměřeným a aby případná škoda nebyla ve zřejmém nepoměru k významu chráněného zájmu.

(5) Při zákroku nesmí být použito střelné zbraně, úderu střelnou zbraní a služebního psa proti ženě, jejíž těhotenství je zjevně patrné, osobě vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo nemocí a dítěti s výjimkou případu, kdy to povaha útoku vedeného těmito osobami proti chráněnému zájmu nebo mimořádnost vzniklé situace podle odstavce 1 písm. a) a b) nezbytně vyžaduje.

(6) Použití střelné zbraně, služebního psa, hmatů a chvatů sebeobrany a úderu střelnou zbraní je voják povinen neprodleně po jejich použití hlásit nadřízenému a o těchto zákrocích se sepiše u útvaru záznam.

§ 34a

Náhrada škody

(1) Stát odpovídá za škodu způsobenou osobou nebo osobě, která poskytla pomoc vojákovi v činné službě při výkonu pořádkové, strážní, eskortní a dozorcí služby nebo vojenskému policistovi nebo ve prospěch Vojenského obranného zpravodajství na jejich žádost nebo s jejich vědomím. Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, byla-li škoda osobou způsobena úmyslně.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo ke smrti postupuje se podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků. Vláda České a Slovenské Federativní Republiky může stanovit obecně závazným právním předpisem, ve kterých případech a v jakém rozsahu:

- náleží poškozenému vedle nároků podle pracovních předpisů jednorázové mimořádné odškodnění;
- se zvyšuje jednorázové odškodnění náležející podle pracovních předpisů pozůstalým po poškozeném a kdy lze takové odškodnění přiznat osobám, které byly na poškozeného odkázány výživou.

(3) Stát hradí i škodu, kterou poškozený způsobil v souvislosti s pomocí poskytnutou podle odstavce 1.

(4) Poškozenému se hradí též škoda na věcech, která mu vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci podle odstavce 1. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se škoda v penězích. Poškozenému může být přiznána též úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou nebo zničenou.

(5) Stát odpovídá i za škody způsobené vojáky v činné službě v souvislosti s plněním jejich úkolů stanovených zákonem.

(6) Náhradu škody poskytuje za vojáky v činné službě, osobám a za osoby uvedené v odstavci 1 v za-

stoupení státu federální ministerstvo obrany a federální ministerstvo vnitra.

DÍL X

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 35

Ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky mohou upravit ve vzájemné dohodě vztahy mezi vojáky v činné službě a příslušníky Sboru národní bezpečnosti.

§ 36

(1) Služební poměr poddůstojníků z povolání podle zákona č. 44/1949 Sb. zaniká dnem 30. září 1960.

(2) Poddůstojníci z povolání, pokud splňují podmínky pro přijetí za vojáky z povolání podle § 23 tohoto zákona, budou na svou žádost podanou do 10. června 1960 přijati ode dne 1. října 1960 za praporčíky z povolání.

(3) Poddůstojníci z povolání, kteří nepožádají o přijetí za praporčíky z povolání nebo kteří podmínky pro přijetí nesplňují, jsou povinni splnit svůj závazek k další službě.

(4) Podrobnosti stanoví ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

§ 37

Vojákům, kteří dosáhli hodnosti „staršina“, přísluší ode dne 1. října 1960 hodnost „rotmistr“.

§ 38

Zrušen

§ 39

Zrušují se

1. s účinností od 1. května 1960

- a) zákon č. 72/1946 Sb., o úpravě některých právních poměrů důstojníků a rotmistrů z povolání a o převzetí některých osob do československé branné moci,
- b) zákon č. 29/1947 Sb., o likvidaci tak zvaného vládního vojska, jakož i umísťování a jiném zaopatření jeho zaměstnanců,
- c) zákon č. 60/1947 Sb., jímž se mění zákon ze dne 6. března 1946 č. 72 Sb., o úpravě některých právních poměrů důstojníků a rotmistrů z povolání

a o převzetí některých osob do československé branné moci,

- d) zákon č. 116/1947 Sb., o úpravě některých právních poměrů důstojníků, rotmistrů a poddůstojníků aspirantů v záloze,
- e) zákon č. 134/1948 Sb., jímž se prodlužuje platnost předpisů o úpravě některých právních poměrů důstojníků a rotmistrů z povolání a o převzetí některých osob do československé branné moci,
- f) zákon č. 59/1949 Sb., o odnětí vojenské hodnosti některým důstojníkům, rotmistrům a poddůstojníkům vojska mimo činnou službu,
- g) zákon č. 199/1949 Sb., o propůjčování titulů vyšších vojenských hodností,
- h) zákon č. 85/1950 Sb., o opatřeních souvisejících s úpravou kázeňského práva příslušníků ozbrojených sborů,
- i) § 4 zákona č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil,
- j) § 3 až 5 zákona č. 286/1948 Sb., o národní bezpečnosti;

2. s účinností od 1. října 1960

- a) zákon č. 44/1949 Sb., o úpravě právních poměrů souvisejících s reorganizací velitelského sboru vojska,
- b) § 5 zákona č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil.

§ 40

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne 1. května 1960, s výjimkou ustanovení § 4, které nabývá účinnosti ode dne 1. října 1960; provedou jej ministr národní obrany Československé socialistické republiky a ministr vnitra Československé socialistické republiky.

Ústava Československé socialistické republiky č. 100/1960 Sb. ze dne 11. července 1960 nabyla účinnosti dnem 11. července 1960, ústavní zákon č. 143/1968 Sb. ze dne 27. října 1968 o československé federaci nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1969, ústavní zákon č. 296/1990 Sb. ze dne 19. července 1990 o změnách v soustavě federálních ústředních orgánů státní správy, v jejichž čele stojí člen vlády České a Slovenské Federativní Republiky, nabyl účinnosti dnem 19. července 1990, zákon č. 59/1969 Sb. nabyl účinnosti dnem 1. července 1969, zákon č. 100/1970 Sb. nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1971, zákon č. 65/1978 Sb. nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1979, zákon č. 74/1990 Sb. nabyl účinnosti dnem 14. března 1990, zákon č. 228/1991 Sb. nabyl účinnosti dnem 24. června 1991, zákon č. 77/1992 Sb. nabyl účinnosti dnem 10. března 1992 a zákon č. 226/1992 Sb. nabyl účinnosti dnem 13. května 1992.

362

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství České republiky

ze dne 1. června 1992

o výrobě a složení krmných směsí

Ministerstvo zemědělství České republiky stanoví podle § 39 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby:

ČÁST I

Všeobecná ustanovení

§ 1

Tato vyhláška stanoví závazné limitní ukazatele pro výrobu a složení krmných směsí.

§ 2

(1) Limitní ukazatele pro výrobu a složení krmných směsí a premixů uvedené v příloze¹⁾ této vyhlášky jsou závazné pro právnické a fyzické osoby podílející se na přípravě, výrobě, kontrole, hodnocení, skladování a uvádění do oběhu krmných směsí a premixů.

(2) Příloha je uložena na ministerstvu zemědělství České republiky, na regionálních odborech ministerstva zemědělství České republiky, v Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském (dále jen „ústav“) a v Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv.

§ 3

Pro účely této vyhlášky se rozumí:

- a) krmivem veškeré organické a anorganické látky nebo směsi těchto látek určené ke krmení zvířat,
- b) krmnými směsemi směsi organických a anorganických látek nebo látek se specifickými biologickými účinky nebo směsi všech těchto látek určené ke krmení zvířat, např. kompletní, doplňkové, minerální, minerálně-vitaminové, mléčné krmné směsi,
- c) premixy směsi organických látek, anorganických látek nebo organických a anorganických látek se specifickými biologickými účinky (biologicky aktivní látky) určené pro výrobu krmných směsí,
- d) recepturou krmných směsí, premixů procentický nebo hmotnostní rozpis surovin pro výrobní šarži. Recepturu vydává výrobce a musí odpovídat požadavkům uvedeným v příloze,

- e) technologickým zařízením jednotlivé stroje nebo technologické linky, které byly ověřeny a schváleny pro účely výroby krmiv, krmných směsí a premixů, pověřenou zkušební organizací a ústavem,
- f) zkušební výrobou mimořádně povolená výroba neregistrovaného krmiva nebo výroba krmiva na neověřeném technologickém zařízení nebo výroba krmiva neschváleným technologickým postupem. Zkušební výrobu povoluje ústav,
- g) biologickým zkoušením krmiv zkoušky na zvířatech v definovaných podmínkách a uskutečňují se formou bilančních nebo krmných pokusů, anebo provozními (poloprovozními) biologickými zkouškami,
- h) vadou krmiv stav, kdy neodpovídá hodnota sledovaného znaku stanoveným požadavkům v technické normě nebo v právním předpise po přihlédnutí ke stanovené toleranci,
- i) egalizací obalů dodržování stanovené nebo dohodnuté hmotnosti obsahu obalů s odběratelem v rozsahu povolené tolerance,
- j) závaznou zkratkou krmných směsí současně používané zkratky doplněné o název (jméno) provozu výroby,
- k) tolerancí pro účely hodnocení jakosti povolená odchylka od jakostních znaků, které jsou uvedeny v příloze, technické normě nebo jsou dohodnuty mezi dodavatelem a odběratelem.

ČÁST II

Obecné požadavky na výrobu a složení krmných směsí a premixů

§ 4

(1) Suroviny použité k výrobě krmných směsí a premixů musí odpovídat registrovaným požadavkům na jakost a použitelnost.

(2) U surovin, které mají jinou jakost nebo použitelnost může v jednotlivých případech rozhodnout o jejich zpracování do krmných směsí a premixů ústav a v případech změněné použitelnosti z hlediska zdra-

¹⁾ Závazné limitní ukazatele pro výrobu a složení krmných směsí a premixů se uveřejňují jako samostatná příloha Sbírky zákonů (bude vydána jako zvláštní publikace a. s. SEVT Praha).

votního mohou být použity k výrobě jen se souhlasem Státní veterinární správy České republiky.

(3) Suroviny z dovozu musí odpovídat nejméně jakostním požadavkům uvedeným v části I. přílohy.

(4) Suroviny určené k výrobě krmných směsí a premixů musí být zpracovány v průběhu stanovené doby použitelnosti. V případě překročení této doby s výjimkou premixů musí výrobce prokázat, že suroviny odpovídají jakostí stanoveným požadavkům.

§ 5

(1) K výrobě krmných směsí a premixů smí být použity jen suroviny uvedené v části I. – II. a III. přílohy.

(2) Biologicky aktivní látky neuvedené v příloze nesmějí být používány k výrobě krmných směsí, premixů nebo přidávány do jiných krmiv, nesmějí být podávány jiným druhům a kategoriím zvířat a odběratel musí respektovat při zkrmování stanovené ochranné lhůty uvedené v příloze.

(3) Biologicky aktivní látky smí být přidávány do výrobní šarže krmné směsi jen tehdy, jsou-li zpracovány (předmíchány) do formy premixů. Premixy smí být dávkovány do krmných směsí v množství nejméně 0,2 %.

(4) Premixy biologicky aktivních látek smí být dodávány jen registrovaným výrobcům krmných směsí.

(5) Použití antikokcidik se řídí nálezovou situací a užití jednotlivých druhů určí ministerstvo ve spolupráci s Ústavem pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv.

(6) Přesnost navažování surovin musí zaručit dodržení receptury, požadovaných jakostních znaků a obsahů biologicky aktivních látek v krmné směsi.

(7) Pokud výrobce krmných směsí není technicky způsobilý dodržet požadovanou přesnost navažování surovin, musí dávkovat tyto suroviny pro každou výrobní šarži ve formě premixu, u kterého zaručí požadovanou přesnost navažování, stupeň zamíchání a přesnost dávkování do výrobní šarže.

(8) K výrobě, dopravě a skladování krmných směsí a premixů nesmí být používáno technologické zařízení, které nezaručuje dodržení požadovaných jakostních znaků a obsahů biologicky aktivních látek.

(9) Výroba krmných směsí a premixů se musí řídit schváleným technologickým postupem, který zaručuje dodržení požadavků uvedených v příloze.

(10) Závaznou zkratku nesmí používat jiný výrobce – dodavatel.

(11) Dodavatelé krmných směsí a premixů vyráběných v zahraničí, musí dodávat výrobky označené v českém jazyce.

§ 6

(1) Krmné směsi se dopravují volně ložené nebo v egalizovaných obalech podle dohody mezi odběratelem a dodavatelem. Při egalizaci obalů je přípustný rozdíl – 1 % z egalizované hmotnosti.

(2) Obaly nebo zásilky volně ložené krmné směsi musí být označeny nejméně těmito údaji:

- a) druh výrobku – závazná zkratka,
- b) výrobce,
- c) datum výroby,
- d) egalizace,
- e) jakostní znaky uvedené v části III. přílohy,
- f) použitelné suroviny,
- g) druh použitého stimulátoru růstu a antikokcidika (pokud je užito),
- h) doba použitelnosti a ochranná lhůta.

(3) Jakostní znaky včetně obsahu biologicky aktivních látek v kilogramu krmné směsi jsou nepřekročitelné. Odběratel si může dohodnout s dodavatelem ještě další jakostní znaky, které nejsou uvedeny v příloze.

(4) Pokud nejsou v příloze uvedeny pro některý druh nebo kategorii zvířat jakostní znaky, nebo výrobce krmné směsi požaduje jejich změnu, předloží ústavu návrh zastoupení surovin, základní jakostní znaky a výsledky biologického zkoušení na příslušném druhu a kategorii zvířat ke schválení.

(5) V případě sporu o jakost musí dodavatel uvést do zápisu o odběru vzorku veškeré jakostní znaky včetně jakostních znaků dohodnutých s odběratelem.

§ 7

(1) Složení premixů navrhuje dodavatel nebo výrobce krmných směsí a musí být takové, aby při navrženém dávkování premixu byly dodrženy jakostní požadavky pro krmné směsi.

(2) Výrobci premixů musí respektovat kompatibilitu biologicky aktivních látek při výrobě premixů.

(3) Výrobce premixů musí deklarovat s dodávkou druhů použitých biologicky aktivních látek, jejich obsah a použití, nosič (vehikulum).

(4) Premixy určené pro výrobu krmných směsí nesmí být použity pro přímé zkrmování a musí být zřetelně označeny na obalech nápisem „Určeno výhradně pro výrobu krmných směsí“.

(5) Premixy obsahující biologicky aktivní látky nesmí být dopravovány speciálními přepravníky jako volně ložené.

§ 8

(1) Receptury krmných směsí se stanovují s ohledem na nutriční a dietetické požadavky pro příslušný druh a kategorii zvířat.

(2) Pro sestavení receptury se použije údajů o nutriční hodnotě a jakosti surovin:

- a) získaných monitorováním v rámci území, pro které budou sestavovány, a to na základě reprezentativního souboru vzorků surovin,
- b) pokud nejsou k dispozici údaje podle písmene a) je používáno údajů z jednotlivých rozborů surovin.

(3) Údaje o nutriční hodnotě a jakosti surovin stanovené monitoringem vydává ústav.

(4) Zastoupení jednotlivých surovin v receptuře krmné směsi, pokud není omezeno nejvýše přípustnou dávkou se řídí požadovanými jakostními znaky.

§ 9

(1) Výrobce krmných směsí může ve svých předmětových technických normách stanovit pro své výrobky jakostní znaky odchylně, nesmí se však odchýlit pod stanovenou nejnižší nebo nad stanovenou nejvyšší hodnotu znaku.

(2) Pro výpočet metabolizovatelné energie u krmných směsí se používá stanovený postup uvedený v příloze.

(3) Pokud není u jednotlivých krmných směsí uvedeno v příloze jinak, jedná se vždy o kompletní krmné směsi.

ČÁST III

Zvláštní ustanovení

§ 10

(1) Tolerance se uplatňují u všech jakostních znaků krmiv, krmných směsí, kde je stanovena jen jedna hranice, tzn. nejnižší nebo nejvyšší přípustný obsah.

(2) U premixů určených pro výrobu krmných směsí se posuzuje zkoušený znak na deklarované hodnoty dohodnuté mezi odběratelem a dodavatelem nebo na požadavky technické normy.

(3) Pokud se laboratorně stanovený obsah sledovaného znaku neodchyluje o více než povolenou toleranci není krmivo považováno za vadné.

§ 11

(1) Pokusné krmné směsi jsou určeny pro ověřování nových druhů surovin, receptur a jakostních znaků krmných směsí.

(2) Při přípravě jejich výroby musí být dodržena zásada, že:

- a) surovinové složení a jakostní znaky stanovuje zadavatel pokusů a dohodne je s výrobcem,
- b) k výrobě pokusných směsí lze použít i suroviny neregistrované,
- c) výrobu pokusných směsí [písmeno b)] povoluje ústav a Státní veterinární správa České republiky.

(3) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na pokusné diety pro laboratorní zvířata.

§ 12

(1) Testační krmné směsi jsou určeny pro zkoušení k plemenářským účelům.

(2) Při výrobě testační krmné směsi musí být dodržena zásada, že:

- a) surovinové složení a jakostní znaky stanovuje odběratel krmné směsi,
- b) se k výrobě používají jen povolené suroviny.

§ 13

(1) Dietní krmné směsi jsou určeny k tlumení dietních a metabolických poruch zvířat.

(2) Při jejich výrobě musí být dodržena zásada, že:

- a) se k výrobě používají jen suroviny uvedené v příloze pro příslušný druh a kategorii zvířat,
- b) přesné surovinové složení určuje veterinární lékař,
- c) jakostní znaky dohodne dodavatel s odběratelem a mohou se odchylovat od základních jakostních požadavků.

(3) Dietní krmné směsi musí být vyráběny pro jmenovitého odběratele a dodány ve stanovené hmotnosti a časovém období určeném veterinárním lékařem.

ČÁST IV

Závěrečné ustanovení

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Kubát v. r.

363

VYHLÁŠKA

ministerstva životního prostředí České republiky

ze dne 29. května 1992

o zjišťování starých důlních děl a vedení jejich registru

Ministerstvo životního prostředí České republiky stanoví podle § 35 odst. 5 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění zákona České národní rady č. 541/1991 Sb.:

§ 1

Zjišťování starých důlních děl

(1) Zjišťování starých důlních děl¹⁾ slouží jako podklad pro činnost a rozhodnutí podle stavebního zákona²⁾ a pro opatření k ochraně objektů a zájmů chráněných podle zvláštních předpisů.³⁾

(2) V oznámení starého důlního díla nebo jeho účinků na povrch⁴⁾ se uvede místo a čas zjištění a stav nebo rozsah poškození povrchu, například velikost propadliny.

(3) Oznámení podle odstavce 2, přezkoumá Geofond České republiky⁵⁾ na základě mapových a jiných archivních podkladů a zpráv.

(4) Ministerstvo životního prostředí České republiky zjistí stanovisko příslušného stavebního úřadu, popřípadě jiného orgánu státní správy, který vykonává působnost stavebního úřadu, podle potřeby i dalších orgánů státní správy a právnických a fyzických osob, které jsou vlastníky nebo uživateli pozemků v dosahu starého důlního díla; podle potřeby zadá provedení nezbytného geologického průzkumu.

(5) Jestliže ministerstvo životního prostředí České republiky zjistí, že staré důlní dílo ohrožuje objekty a zájmy uvedené v odstavci 1, zabezpečí jeho zajištění nebo likvidaci.⁶⁾

§ 2

Registr starých důlních děl

(1) Registr starých důlních děl vede Geofond České republiky.⁵⁾

(2) Registr starých důlních děl obsahuje

- a) evidenční listy starých důlních děl, popřípadě jejich souborů,
- b) spisovou dokumentaci k evidenčním listům,
- c) přehledné mapy výskytu starých důlních děl, popřípadě jejich souborů.

(3) Organizace⁷⁾ provádějící zajištění a likvidaci starých důlních děl je povinna zaslat Geofondu České republiky do jednoho měsíce od ukončení zajišťovacích nebo likvidačních prací hlášení o ukončení prací; hlášení se zařazují do registru starých důlních děl.

(4) Geofond České republiky umožní nahlížet do evidence, popřípadě poskytne z této evidence potřebné informace nebo výpisy fyzickým a právnickým osobám, které prokáží, že je potřebují k plnění svých povinností nebo k uplatnění a ochraně svých práv. Poplatky za tyto úkony upravují zvláštní předpisy.⁸⁾

§ 3

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se část čtvrtá (§ 10 a 11) vyhlášky Českého geologického úřadu č. 8/1989 Sb., o registraci geologic-

¹⁾ § 35 odst. 1 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění zákona České národní rady č. 541/1991 Sb.

²⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Například zákon České národní rady č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), zákon České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákon České národní rady č. 20/1988 Sb., o státní památkové péči.

⁴⁾ § 35 odst. 3 horního zákona.

⁵⁾ § 17 zákona České národní rady č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění zákona České národní rady č. 543/1991 Sb.

⁶⁾ § 35 odst. 4 horního zákona.

⁷⁾ § 5a horního zákona.

⁸⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky č. 570/1990 Sb., o správních poplatcích, ve znění vyhlášky č. 522/1991 Sb.

kých prací, o odevzdávání a zpřístupňování jejich výsledků, o zjišťování starých důlních děl a vedení jejich registru. Z názvu vyhlášky se vypouštějí slova „o zjišťování starých důlních děl a vedení jejich registru“.

§ 4

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Dejmal v. r.

364

VYHLÁŠKA

ministerstva životního prostředí České republiky

ze dne 29. května 1992

o chráněných ložiskových územích

Ministerstvo životního prostředí České republiky stanoví podle § 17 odst. 8 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění zákona České národní rady č. 541/1991 Sb.:

**Návrh na stanovení
chráněného ložiskového území**

§ 1

(1) Návrh na stanovení chráněného ložiskového území předkládá právnická nebo fyzická osoba, která požádala o vydání osvědčení o výhradním ložisku¹⁾ (dále jen „ložisko“) nebo právnická osoba, která byla pověřena zabezpečit ochranu a evidenci ložiska²⁾ (dále jen „navrhovatel“).

(2) Návrh obsahuje

- a) obchodní jméno³⁾ navrhovatele, u právnických osob sídlo, u fyzických osob bydliště, popřípadě místo podnikání, liší-li se od bydliště,
- b) základní údaje o ložisku, kterými jsou označení ložiska podle evidence ložisek, druh nerostu, rozsah, tvar a hloubka uložení ložiska,

- c) název chráněného ložiskového území, označení a souřadnice vrcholů jeho geometrického obrazce, jeho plošný obsah a zdůvodnění navrhovaných hranic chráněného ložiskového území,
- d) název a identifikační číslo katastrálního území⁴⁾ a název a kód okresu,⁵⁾ v nichž leží chráněné ložiskové území; jestliže chráněné ložiskové území leží v několika katastrálních územích, uvedou se názvy a identifikační čísla všech těchto katastrálních území, popřípadě názvy a kódy dalších okresů, do nichž chráněné ložiskové území zasahuje,
- e) údaje o jiných chráněných územích a ochranných pásmech v navrhovaném chráněném ložiskovém území,
- f) návrh podmínek ochrany ložiska proti znemožnění nebo ztížení jeho dobývání.

(3) K návrhu se přiloží

- a) mapa povrchové situace v dostatečně velkém měřítku, které nesmí být menší než 1:25 000. Do mapy se zakreslí hranice chráněného ložiskového území a pokud je to možné i svislý průmět obrysů

¹⁾ § 6 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění zákona České národní rady č. 541/1991 Sb.

²⁾ § 8 horního zákona.

³⁾ § 8 a 9 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

⁴⁾ § 3 vyhlášky Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 120/1979 Sb., o prostorové identifikaci informací.

⁵⁾ Čl. 1 výnosu Federálního statistického úřadu č. j. 1793/78-032-918 z 9. 6. 1978, kterým se upravuje číselné označování krajů a okresů v ČSSR (reg. v částce 25/1978 Sb.).

ložiska do tohoto území, dále hranice jiného dříve stanoveného chráněného ložiskového území nebo dobývacího prostoru, označení a souřadnice vrcholů jejich geometrických obrazců a hranice jiných chráněných území, popřípadě ochranných pásem,

b) osvědčení o ložisku.¹⁾

(4) Plošný obsah chráněného ložiskového území, souřadnice vrcholů jeho geometrického obrazce dle odstavce 2 písm. c) a mapa povrchové situace podle odstavce 3 písm. a) musí být ověřeny hlavním důlním měřičem nebo pracovníkem oprávněným ověřovat geometrické plány a jiné výsledky geodetických prací.⁶⁾

§ 2

(1) Návrh na stanovení chráněného ložiskového území včetně příloh předkládá navrhovatel ve dvou vyhotoveních ministerstvu životního prostředí České republiky (dále jen „ministerstvo“). Mapu povrchové situace podle § 1 odst. 3 písm. a) upravenou podle výsledků řízení je navrhovatel povinen předložit na vyžádání ministerstva v potřebném počtu vyhotovení.

(2) Ministerstvo oznámí zahájení řízení o stanovení chráněného ložiskového území všem orgánům uvedeným v § 17 odst. 3 horního zákona, obvodnímu báňskému úřadu a ministerstvu pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky.

§ 3

Rozhodnutí o stanovení chráněného ložiskového území

(1) V rozhodnutí o stanovení chráněného ložiskového území se uvedou údaje podle § 1 odst. 2 písm. a) až d) a podmínky ochrany ložiska.

(2) Chráněné ložiskové území se označí názvem katastrálního území, v němž leží chráněné ložiskové území nebo jeho největší část, s označením ložiska podle evidence ložisek. Jestliže se v tomtéž katastrálním území stanoví další chráněné ložiskové území, označí se názvem katastrálního území a římskou číslicí.

(3) Hranice chráněného ložiskového území na povrchu se stanoví uzavřeným geometrickým obrazcem s přímými stranami. Vrcholy geometrického obrazce se určují v platném souřadnicovém systému.⁷⁾ Souřadnice vrcholů se zjistí odměřením z mapy nebo měřickými metodami.

(4) V podmínkách ochrany ložiska se stanoví zejména zákaz, omezení nebo způsob zřizování staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území, které nesouvisí s dobýváním ložiska a které by mohly znemožnit nebo ztížit jeho dobývání, s přihlédnutím k požadavkům dotčených orgánů státní správy.

(5) Ministerstvo doručí rozhodnutí o stanovení chráněného ložiskového území, jehož přílohou je mapa povrchové situace podle § 1 odst. 3 písm. a) upravená podle výsledků řízení,

- a) navrhovateli,
- b) orgánu územního plánování a stavebnímu úřadu,
- c) ministerstvu pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky,
- d) obvodnímu báňskému úřadu,
- e) okresnímu úřadu,
- f) popřípadě obcím.

(6) Jestliže chráněné ložiskové území zasahuje do obvodu několika orgánů, uvedených v odstavci 3 písm. b), d), e) a f), doručí se rozhodnutí každému orgánu, v jehož obvodě leží část chráněného ložiskového území.

§ 4

Změna a zrušení chráněného ložiskového území

(1) Navrhovatel je povinen navrhnout

- a) změnu chráněného ložiskového území, jestliže se na základě průzkumu ložiska změnilý základní údaje o ložisku uvedené v § 1 odst. 2 písm. b),
- b) zrušení chráněného ložiskového území, jestliže pominuly důvody ochrany ložiska proti znemožnění nebo ztížení jeho dobývání.

(2) Na řízení o změně a zrušení chráněného ložiskového území se vztahují přiměřeně ustanovení § 1 až 3.

(3) Jestliže bylo rozhodnuto o zrušení chráněného ložiskového území podle odstavce 1 písm. b) a v podzemních prostorách je úložiště odpadů, je provozovatel zařízení pro ukládání odpadů povinen navrhnout stanovení chráněného území podle § 6.

§ 5

Evidence chráněných ložiskových území

Evidence chráněných ložiskových území obsahuje

- a) evidenční knihu,

⁶⁾ § 3 odst. 2 vyhlášky Českého úřadu geodetického a kartografického č. 60/1973 Sb., o ověřování geometrických plánů a jiných výsledků geodetických prací.

⁷⁾ ČSN 01 3410 Mapy velkých měřítek. Základní a účelové mapy.

- b) rejstřík katastrálních území, do nichž chráněné ložiskové území zasahuje,
- c) sbírku listin.

§ 6

**Chráněné území
pro zvláštní zásahy do zemské kůry**

Na stanovení, změnu, zrušení a evidenci chráněného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry⁸⁾ se vztahují přiměřeně ustanovení § 1 až 5.

§ 7

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se část první (§ 1 až 8) vyhlášky Českého báňského úřadu č. 78/1988 Sb., o chráněných ložiskových územích a dobývacích prostorech.

§ 8

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. Dejmal v. r.

365**S D Ě L E N Í****federálního ministerstva zahraničních věcí**

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 18. dubna 1989 byla v Ženevě přijata Úmluva o mezinárodním zápisu audiovizuálních děl.

Listina o přístupu České a Slovenské Federativní Republiky k této Úmluvě byla uložena u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví, depozitáře Úmluvy, dne 27. listopadu 1990.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 12 odst. 1 dnem 27. února 1991 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku.

Český překlad Úmluvy včetně prováděcího předpisu, který tvoří podle jejího článku 8 přílohu Úmluvy, se vyhláší současně.

Správní pokyny podle článku 8 odst. 4 Úmluvy a podle pravidla 9, vydané generálním ředitelem Světové organizace duševního vlastnictví dne 15. března 1991 a obsahující podrobnosti k využívání Úmluvy včetně sazebníku registračních poplatků a formulářů přihlášek k mezinárodnímu zápisu a plných mocí, lze obdržet od Mezinárodního filmového rejstříku, který zahájil svou činnost podle Úmluvy v plném rozsahu dne 1. září 1991; jeho adresa je: Hölzl-gasse 66, 3400 Klosterneuburg (near Vienna), Austria. Telefon 43 2243 88430/31. Telefax 43 2243 88432.

⁸⁾ § 34 horního zákona.

Úmluva o mezinárodním zápisu audiovizuálních děl

Obsah

Preambule

KAPITOLA I: ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

- Článek 1: Zřízení Unie
- Článek 2: „Audiovizuální dílo“
- Článek 3: Mezinárodní seznam
- Článek 4: Právní význam Mezinárodního seznamu

KAPITOLA II: SPRÁVNÍ USTANOVENÍ

- Článek 5: Shromáždění
- Článek 6: Mezinárodní úřad
- Článek 7: Financování
- Článek 8: Prováděcí předpis

KAPITOLA III: REVIZE A ZMĚNA

- Článek 9: Revize Úmluvy
- Článek 10: Změna některých ustanovení Úmluvy

KAPITOLA IV: ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

- Článek 11: Přístup k Úmluvě
- Článek 12: Nabytí platnosti Úmluvy
- Článek 13: Výhrady k Úmluvě
- Článek 14: Výpověď Úmluvy
- Článek 15: Podpis a jazyky Úmluvy
- Článek 16: Depozitární funkce
- Článek 17: Oznamování

Smluvní státy

přejíce si posílit právní ochranu při nakládání s audiovizuálními díly a tím

podpořit tvorbu audiovizuálních děl a mezinárodní oběh takových děl a

příspěť k boji proti pirátství audiovizuálních děl a příspěvků v nich obsažených,

dohodly se takto:

KAPITOLA I ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

Článek 1 Zřízení Unie

Státy, které jsou členy Úmluvy (dále jen „smluvní státy“), tvoří Unii pro mezinárodní zápis audiovizuálních děl (dále jen „Unie“).

Článek 2 „Audiovizuální dílo“

Pro účely této Úmluvy „audiovizuálním dílem“ se rozumí každé dílo, které sestává z řady zaznamenaných spolu souvisejících obrazů, ať již doprovázených zvukem či nikoli, vnímatelných zrakem, a jsou-li doprovázeny zvukem, vnímatelných i sluchem.

Článek 3 Mezinárodní seznam

(1) /Zřízení Mezinárodního seznamu/ Zřizuje se Mezinárodní seznam audiovizuálních děl (dále je „Mezinárodní seznam“) pro účely zápisu prohlášení o audiovizuálních dílech a o právech k takovým dílům, včetně zejména o právech týkajících se jejich využívání.

(2) /Zřízení a správa Mezinárodního rejstříku/ Zřizuje se Mezinárodní rejstřík audiovizuálních děl (dále jen „Mezinárodní rejstřík“) pro účely vedení Mezinárodního seznamu. Je správní jednotkou Mezinárodního úřadu Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen „Mezinárodní úřad“, resp. „Organizace“).

(3) /Umístění Mezinárodního rejstříku/ Mezinárodní rejstřík bude umístěn v Rakousku, pokud bude v platnosti smlouva k tomu účelu mezi Rakouskou republikou a Organizací. Jinak bude umístěn v Ženevě.

(4) /Přihlášky/ Zápis každého prohlášení v Mezinárodním seznamu musí být založen na přihlášce podané k tomu účelu, s předepsaným obsahem, v předepsané formě a podmíněně zaplacením předepsaného poplatku fyzickou nebo právnickou osobou oprávněnou k podání přihlášky.

(5) /Způsobilost být přihlašovatelem/ (a) S výjimkou uvedenou v pododstavci (b) může podat přihlášku

(i) každá fyzická osoba, která je občanem smluvního státu nebo je v něm usídlena, má v něm trvalé bydliště anebo v něm má skutečný a činnost vyvíjející průmyslový nebo obchodní podnik;

(ii) každá právnická osoba, která je zřízena podle právního řádu smluvního státu nebo v něm má skutečný a činnost vyvíjející průmyslový nebo obchodní podnik.

(b) Týká-li se přihláška zápisu již uskutečněného, může být podána i fyzickou nebo právnickou osobou, která nespĺňuje podmínky uvedené v pododstavci (a).

Článek 4

Právní význam Mezinárodního seznamu

(1) /Právní význam/ Každý smluvní stát se zavazuje uznávat, že prohlášení obsažené v Mezinárodním seznamu bude považováno za věrohodné, pokud nebude prokázán opak, s výjimkou případu, kdy

(i) prohlášení nemůže být platné podle autorského zákona nebo jakéhokoli jiného zákona takového státu o právech z oboru duševního vlastnictví k audiovizuálním dílům, nebo

(ii) prohlášení je v rozporu s jiným prohlášením v Mezinárodním seznamu.

(2) /Slučitelnost se zákony a úmluvami z oboru duševního vlastnictví/ Žádné ustanovení této Úmluvy nesmí být vykládáno tak, aby se dotýkalo autorského zákona nebo jakéhokoli jiného zákona o právech z oboru duševního vlastnictví k audiovizuálním dílům kteréhokoli smluvního státu nebo, je-li takový stát členem Bernské úmluvy o ochraně literárních a uměleckých děl nebo kterékoli jiné úmluvy o právech z oboru duševního vlastnictví k audiovizuálním dílům, práv a závazků tohoto státu podle této nebo jiné takové úmluvy.

KAPITOLA II SPRÁVNÍ USTANOVENÍ

Článek 5 Shromáždění

(1) /Složení/ (a) Unie má Shromáždění, které se skládá ze smluvních států.

(b) Vládu každého smluvního státu zastupuje jeden delegát, kterého mohou doprovázet náhradníci, poradci a znalci.

(2) /Výdaje delegací/ Výdaje každé delegace hradí vláda, která ji jmenovala, s výjimkou cestovních výdajů a diet pro jednoho delegáta každého smluvního státu, které se platí z prostředků Unie.

(3) /Úkoly/ (a) Shromáždění

(i) projednává všechny otázky týkající se působení a rozvoje Unie a uplatňování této Úmluvy;

(ii) plní takové úkoly, které mu jsou zvlášť uloženy touto Úmluvou;

(iii) dává pokyny generálnímu řediteli Organizace (dále je „generální ředitel“) pro přípravu revizních konferencí;

(iv) zkoumá a schvaluje zprávy a jednání generálního ředitele týkající se Unie a dává mu všechny potřebné instrukce v otázkách, jež jsou v působnosti Unie;

(v) určuje program a přijímá dvouletý rozpočet Unie a schvaluje její závěrečné účty;

(vi) usnází se na finančním řádu Unie;

(vii) zřizuje poradní výbor složený ze zástupců dotčených nevládních organizací, rozhoduje čas od času o členství v něm a takové jiné výbory a pracovní skupiny, které pokládá za vhodné k usnadnění práce Unie a jejích orgánů;

(viii) kontroluje systém a výši poplatků určených generálním ředitelem;

(ix) určuje, které jiné než smluvní státy a které mezinárodní vládní a nevládní organizace se mohou účastnit jeho zasedání jako pozorovatelé;

(x) činí jakákoli jiná vhodná opatření zaměřená na podporu cílů Unie a plní takové jiné úkoly, jež jsou v souladu s touto Úmluvou.

(b) V otázkách, jež se dotýkají zájmů také jiných unií spravovaných Organizací, rozhoduje Shromáždění s přihlédnutím ke stanovisku Koordinačního výboru Organizace.

(4) /Zastupování/ Delegát může zastupovat jen jeden stát a hlasovat jen jeho jménem.

(5) /Hlasování/ Každý smluvní stát má jeden hlas.

(6) /Kvórum/ (a) Polovina smluvních států tvoří kvórum.

(b) Není-li přítomno kvórum, může Shromáždění přijímat rozhodnutí avšak, s výjimkou rozhodnutí o způsobu svého jednání, všechna taková rozhodnutí nabývají účinnosti jen je-li kvórum a požadovaná většina získána hlasováním pomocí korespondence.

(7) /Většina/ (a) S výjimkou uvedenou v článku 8 odst. 2(b) a v článku 10 odst. 2(b) vyžaduje se k rozhodnutí prosté většiny hlasů.

(b) Abstence se jako hlasy nepočítají.

(8) /Zasedání/ (a) Shromáždění se schází jednou v každém druhém kalendářním roce k řádnému zasedání, jež svolává generální ředitel, a to, nejde-li o výjimečné okolnosti, na tutéž dobu a totéž místo, jako Valné shromáždění Organizace.

(b) Shromáždění se schází k mimořádnému zasedání, jež je svoláváno generálním ředitelem na žádost jedné čtvrtiny smluvních států nebo z vlastní iniciativy generálního ředitele.

(9) /Jednací řád/ Shromáždění přijímá svůj jednací řád.

Článek 6

Mezinárodní úřad

(1) /Úkoly/ Mezinárodní úřad

(i) plní prostřednictvím Mezinárodního rejstříku všechny úkoly týkající se vedení Mezinárodního seznamu;

(ii) vykonává funkci sekretariátu revizních konferencí, Shromáždění, výborů a pracovních skupin vytvořených Shromážděním a jakýchkoli jiných zasedání svolaných generálním ředitelem a projednávajících otázky týkající se Unie;

(iii) plní všechny ostatní úkoly, které mu jsou zvláště svěřeny podle této Úmluvy nebo podle Pravidel, na něž odkazuje článek 8, anebo Shromážděním.

(2) /Generální ředitel/ Generální ředitel je vedoucím úředníkem Unie a Unii zastupuje.

(3) /Jiná zasedání než schůze Shromáždění/ Generální ředitel svolává každý výbor a pracovní skupinu zřízenou Shromážděním a všechna ostatní zasedání, která projednávají otázky týkající se Unie.

(4) /Působnost Mezinárodního úřadu na shromáždění a na jiných zasedáních/ (a) Generální ředitel a každý jím pověřený pracovník se účastní bez hlasovacího práva všech zasedání Shromáždění, výborů a pracovních skupin zřízených Shromážděním, jakož i každého jiného generálním ředitelem svolaného zasedání, které projednává otázky týkající se Unie.

(b) Generální ředitel nebo jím pověřený pracovník je z úřední povinnosti tajemníkem Shromáždění, výborů, pracovních skupin a jiných zasedání uvedených v pododstavci (a).

(5) /Revizní konference/ (a) Generální ředitel připravuje podle pokynů Shromáždění revizní konference.

(b) Generální ředitel může tyto přípravy konzultovat s mezinárodními vládními a nevládními organizacemi.

(c) Generální ředitel a jím pověření pracovníci se

účastní bez hlasovacího práva jednání na revizních konferencích.

(d) Generální ředitel nebo jím pověřený pracovník je z úřední povinnosti tajemníkem každé revizní konference.

Článek 7

Financování

(1) /Rozpočet/ (a) Unie má svůj rozpočet.

(b) Rozpočet Unie obsahuje vlastní příjmy a výdaje Unie a její příspěvek do rozpočtu výdajů společných uniím, které spravuje Organizace.

(c) Výdaje, které se netýkají výlučně Unie, nýbrž také jedné nebo více jiných unií spravovaných Organizací, považují se za společné výdaje unií. Podíl Unie na takových společných výdajích je úměrný zájmu, který na nich Unie má.

(2) /Koordinace s ostatními rozpočty/ Rozpočet unie se sestavuje s přihlédnutím k požadavkům koordinace s rozpočty ostatních unií spravovaných Organizací.

(3) /Zdroje příjmů/ Rozpočet Unie se financuje z těchto zdrojů:

(i) poplatky za zápisy a ostatní služby poskytované Mezinárodním rejstříkem;

(ii) výnosy z prodeje publikací Mezinárodního rejstříku a práv plynoucích z těchto publikací;

(iii) věnování, zejména společnostmi držitelů práv k audiovizuálním dílům;

(iv) dary, odkazy a subvence;

(v) nájemné, úroky a různé jiné příjmy.

(4) /Finanční soběstačnost/ Výše poplatků Mezinárodnímu rejstříku a ceny jeho publikací se stanoví tak, aby spolu s ostatními příjmy dostatečně kryly výdaje spojené se správou této Úmluvy.

(5) /Pokračování rozpočtu; rezervní fond/ Není-li rozpočet schválen před začátkem nového finančního období, zůstává v souladu s finančním řádem na téže úrovni jako rozpočet na předchozí období. Převyšší-li příjmy výdaje, připíše se rozdíl k dobru do rezervního fondu.

(6) /Fond provozních prostředků/ Unie má fond provozních prostředků, který se skládá z příjmů Unie.

(7) /Revize účtů/ Revizi účtů provádí podle finančního řádu jeden nebo více smluvních států anebo externí revizoři. Jmenuje je s jejich souhlasem Shromáždění.

Článek 8

Prováděcí předpis

(1) /Přijetí prováděcího předpisu/ Prováděcí

předpis přijatý současně s touto Úmluvou tvoří přílohu k této Úmluvě.

(2) /Změny prováděcího předpisu/ (a) Shromáždění může prováděcí předpis měnit.

(b) Každá změna prováděcího předpisu vyžaduje dvoutřetinovou většinu odevzdaných hlasů.

(3) /Rozpor mezi Úmluvou a prováděcím předpisem/ V případě rozporu mezi ustanoveními této Úmluvy a prováděcího předpisu má Úmluva přednost.

(4) /Správní pokyny/ Prováděcí předpis stanoví zavedení správních pokynů.

KAPITOLA III REVIZE A ZMĚNA

Článek 9 Revize Úmluvy

(1) /Revizní konference/ Tato Úmluva může být revidována na konferenci smluvních států.

(2) /Svolání/ O svolání každé revizní konference rozhoduje Shromáždění.

(3) /Ustanovení, která může změnit i Shromáždění/ Ustanovení uvedená v článku 10 odst. 1 (a) mohou být změněna buď revizní konferencí nebo podle článku 10.

Článek 10

Změna některých ustanovení Úmluvy

(1) /Návrhy/ (a) Návrhy na změnu článku 5 odst. 6 a 8, článku 6 odst. 4 a 5 a článku 7 odst. 1 až 3 a 5 až 7 může předložit každý smluvní stát nebo generální ředitel.

(b) Takové návrhy oznámí generální ředitel smluvním státům nejméně šest měsíců před jejich předložením k projednání ve Shromáždění.

(2) /Schválení/ (a) Změny ustanovení uvedených v odstavci 1 schvaluje Shromáždění.

(b) Schválení vyžaduje tříčtvrtinovou většinu odevzdaných hlasů.

(3) /Nabytí platnosti/ (a) Každá změna ustanovení uvedených v odstavci 1 nabývá platnosti měsíc po tom, kdy generální ředitel obdržel od tří čtvrtin smluvních států, které byly členy Shromáždění v době, kdy Shromáždění změnu schválilo, písemná sdělení o jejich přijetí v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy.

(b) Každá změna uvedených článků takto přijatá zavazuje všechny smluvní státy, které byly smluvními státy v době, kdy Shromáždění změnu schválilo.

(c) Každá změna, která byla přijata a která nabyla platnosti podle pododstavce (a), zavazuje všechny státy, které se stanou smluvními státy po dni, kdy Shromáždění změnu schválilo.

KAPITOLA IV ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11 Přístup k Úmluvě

(1) /Přístup/ Každý členský stát Organizace se může stát účastníkem této Úmluvy

(i) podpisem doprovázeným uložením listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení, nebo

(ii) uložením listiny o přístupu.

(2) /Ukládání listin/ Listiny uvedené v odstavci 1 se ukládají u generálního ředitele.

Článek 12 Nabytí platnosti Úmluvy

(1) /Počáteční nabytí platnosti/ Tato Úmluva nabývá platnosti pro prvních pět států, které uložily své listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu tři měsíce po dni, kdy byla uložena pátá listina o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu.

(2) /Státy, které nejsou účastníky při počátečním nabytí platnosti/ Pro každý stát, který není mezi těmi, jež jsou uvedeny v odstavci 1, nabývá tato Úmluva platnosti tři měsíce po dni, kdy takový stát uložil svou listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, pokud v listině o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu nebylo uvedeno datum pozdější. V tomto případě nabývá tato Úmluva platnosti pro takový stát v den takto uvedený.

Článek 13 Výhrady k Úmluvě

(1) /Zásada/ S výjimkou uvedenou v odstavci 2 nelze k této Úmluvě učinit žádnou výhradu.

(2) /Výjimka/ Každý stát může potom, co se stane účastníkem této Úmluvy, prohlásit v oznámení uloženém u generálního ředitele, že nebude uplatňovat ustanovení článku 4 odst. 1 pokud jde o prohlášení, která se netýkají výkonu práv z oboru duševního vlastnictví k audiovizuálním dílům. Každý stát, který učinil takové prohlášení, může je oznámením uloženým u generálního ředitele odvolat.

Článek 14 Výpověď Úmluvy

(1) /Oznámení/ Každý smluvní stát může tuto

Úmluvu vypovědět oznámením sděleným generálnímu řediteli.

(2) /Datum účinnosti/ Výpověď nabývá účinnosti rok po dni, kdy generální ředitel oznámení obdržel.

(3) /Dočasné vyloučení výpovědi/ Právo výpovědi této Úmluvy podle odstavce 2 nemůže být vykonáno žádným smluvním státem před uplynutím pěti let ode dne, kdy tato Úmluva nabyla pro takový stát platnosti.

Článek 15

Podpis a jazyky Úmluvy

(1) /Původní texty/ Tato Úmluva se podepisuje v jediném původním vyhotovení v anglickém a francouzském jazyce, přičemž oba texty jsou stejně autentické.

(2) /Úřední texty/ Úřední texty vyhotoví generální ředitel po dohodě s příslušnými vládami v arabském, německém, italském, japonském, portugalském, ruském a španělském jazyce a v takových jiných jazycích, které určí Shromáždění.

(3) /Časové omezení pro podpis/ Tato Úmluva zůstává otevřena k podpisu u Mezinárodního úřadu do 31. prosince 1989.

Článek 16

Depositární funkce

(1) /Uložení originálu/ Originál této Úmluvy a prováděcího předpisu bude uložen u generálního ředitele.

(2) /Ověřené kopie/ Generální ředitel odevzdá dvě jím ověřené kopie této Úmluvy a prováděcího předpisu vládám států oprávněným tuto Úmluvu podepsat.

(3) /Registrace Úmluvy/ Generální ředitel tuto Úmluvu zaregistruje u sekretariátu Spojených národů.

(4) /Změny/ Generální ředitel odevzdá dvě jím ověřené kopie každé změny této Úmluvy a prováděcího předpisu vládám smluvních států a na požádání vláde každého jiného státu.

Článek 17

Oznamování

Generální ředitel sdělí vládám členských států Organizace každou skutečnost uvedenou v článcích 8 odst. 2, 10 odst. 2 a 3, 11, 12, 13 a 14.

Prováděcí předpis k Úmluvě o mezinárodním zápisu audiovizuálních děl

Obsah

- Pravidlo 1: Definice
- Pravidlo 2: Přihláška
- Pravidlo 3: Projednávání přihlášky
- Pravidlo 4: Datum a číslo zápisu
- Pravidlo 5: Zápis
- Pravidlo 6: Věstník
- Pravidlo 7: Dotazy
- Pravidlo 8: Poplatky
- Pravidlo 9: Správní pokyny

Pravidlo 1

Definice

Pro účely tohoto prováděcího předpisu

(i) „Úmluvou“ se rozumí Úmluva o mezinárodním zápisu audiovizuálních děl;

(ii) „Mezinárodním seznamem“ se rozumí Mezinárodní seznam audiovizuálních děl založený Úmluvou;

(iii) „Mezinárodním rejstříkem“ se rozumí správná jednotka Mezinárodního úřadu, který spravuje Mezinárodní seznam;

(iv) „dílem“ se rozumí audiovizuální dílo;

(v) „přihláškou týkající se díla“ se rozumí přihláška, která identifikuje existující nebo budoucí dílo alespoň jeho názvem nebo názvy a jíž se žádá, aby prohlášení v zájmu určité osoby nebo určitých osob ohledně takového díla bylo zapsáno v Mezinárodním seznamu; „Zápisem týkajícím se díla“ se rozumí zápis skutečný podle přihlášky týkající se díla;

(vi) „přihláškou týkající se osoby“ se rozumí přihláška, která popisuje existující nebo budoucí dílo anebo více takových děl, neidentifikované jeho názvem nebo názvy, alespoň uvedením fyzické nebo právnické osoby, která dílo nebo díla pořídila nebo je vlastní, popřípadě je pravděpodobně pořídí nebo bude vlastnit, a jíž se žádá, aby prohlášení v zájmu přihlašovatele nebo třetí osoby identifikované v přihlášce bylo zapsáno v Mezinárodním seznamu; „zápisem týkajícím se oso-

by“ se rozumí zápis uskutečněný podle přihlášky týkající se osoby;¹⁾

(vii) „přihláškou“ nebo „zápisem“ – pokud nejsou kvalifikovány jako „týkající se díla“ nebo „týkající se osoby“ – rozumí se jak přihláška nebo zápis týkající se díla, tak přihláška nebo zápis týkající se osoby;

(viii) „přihlašovatelem“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která podala přihlášku; „držitelem zápisu“ se rozumí přihlašovatel od okamžiku zápisu přihlášky;

(ix) „předepsaným“ se rozumí předepsané v Úmluvě, v tomto prováděcím předpisu nebo ve správních pokynech;

(x) „Poradním výborem“ se rozumí poradní výbor podle článku 5 odst. 3 (a) (vii) Úmluvy.

Pravidlo 1 bis

Způsobilst v případě několika přihlašovatelů

Podá-li tutéž přihlášku více než jedna fyzická nebo právnická osoba, považují se podmínky uvedené v článku 3 odst. 5 (a) Úmluvy za splněné, je-li alespoň jedna z nich oprávněna podat přihlášku podle uvedeného článku.²⁾

Pravidlo 2

Přihláška

(1) /Formuláře/ Každá přihláška musí být podána na příslušném předepsaném formuláři.

(2) /Jazyk/ Každá přihláška musí být v anglickém nebo francouzském jazyce. Jakmile se stane Mezinárodní seznam finančně soběstačný, může Shromáždění určit jiné jazyky, v nichž mohou být přihlášky podávány.

(3) /Jméno a adresa přihlašovatele/ V každé přihlášce musí být uvedeno, jak je předepsáno, jméno a adresa přihlašovatele.

(4) /Jméno a adresa určitých třetích osob uvedených v přihlášce/ Odkazuje-li přihláška na fyzickou nebo právnickou osobu, jinou než je přihlašovatel, od níž je právo na využívání odvozeno nebo jíž se takové právo přiznává, postupuje nebo jinak na ni převádí, musí přihláška obsahovat, jak je předepsáno, jméno a adresu takové fyzické nebo právnické osoby.¹⁾

(5) /Název nebo popis díla/ (a) Přihláška týkající se díla musí obsahovat alespoň název nebo názvy díla. Je-li název v jiném než anglickém nebo francouzském jazyce anebo jiným písmem než latinkou, musí být doprovázen doslovným překladem do angličtiny nebo, podle okolností případu, přepisem do latinky.

(b) Přihláška týkající se osoby musí popsat dílo nebo díla, o něž má přihlašovatel zájem. Učiní se tak alespoň uvedením fyzické nebo právnické osoby, která dílo nebo díla pořídila nebo je vlastní, popřípadě je pravděpodobně pořídí nebo bude vlastnit.¹⁾

(6) /Odkaz na existující zápis/ Týká-li se přihláška díla, které je předmětem existujícího zápisu týkajícího se díla, nebo díla, které je popsáno v existujícím zápisu týkajícím se osoby, musí přihláška obsahovat, kdykoli to je možné, registrační číslo takového zápisu. Zjistí-li Mezinárodní rejstřík, že takový údaj by byl možný ale nebyl v přihlášce uveden, může sám takové číslo v zápisu doplnit s poznámkou v Mezinárodním seznamu, že údaj pochází od Mezinárodního rejstříku a nikoli od přihlašovatele.

(7) /Oprávnění přihlašovatele/ (a) Každá přihláška týkající se díla musí obsahovat oprávnění přihlašovatele k dílu, ať již existujícímu nebo budoucímu. Spočívá-li oprávnění v právu na využívání díla, musí být uvedena také povaha práva a území, pro které právo přihlašovatelci přísluší.

(b) Každá přihláška týkající se osoby musí obsahovat oprávnění přihlašovatele k popsání existujícímu nebo budoucímu dílu nebo dílům, zejména každé právo, jež omezuje nebo vylučuje právo na využívání díla nebo děl ve prospěch přihlašovatele nebo jiné osoby.

(c) Je-li oprávnění časově omezeno, může přihláška obsahovat takové omezení.

(8) /Zdroj práv/ Dotýká-li se přihláška týkající se díla práva na dílo, musí přihláška obsahovat, nabyli-li právo původně přihlašovatel, tuto skutečnost, anebo, je-li odvozeno od fyzické nebo právnické osoby odlišné od přihlašovatele, jméno a adresu takové fyzické nebo právnické osoby a právní důvod odvození.

(9) /Průvodní listiny a identifikační materiál/ (a) Každá přihláška může být provázena listinami podporujícími prohlášení obsažená v přihlášce. Každá taková

¹⁾ Původní texty ustanovení pravidla 1 (vi), pravidla 2 odst. 4, pravidla 2 odst. 5 (b), pravidla 2 odst. 13 a pravidla 7 odst. 4, přijaté na diplomatické konferenci v Ženevě dne 18. dubna 1989, byly zpřesněny v souladu s článkem 8 odst. 2 Úmluvy na 1. mimořádném zasedání Shromáždění dne 28. února 1991.

²⁾ Ustanovení nového pravidla 1 bis bylo do textu vloženo rozhodnutím Shromáždění na jeho 1. mimořádném zasedání dne 28. února 1991.

listina v jiném jazyce než v angličtině nebo ve francouzštině musí být provázena údaji o povaze a obsahu listiny v angličtině; jinak bude Mezinárodní rejstřík nakládat s listinou jako by nebyla připojena.

(b) Každá přihláška může být provázena jiným materiálem schopným identifikovat dílo, než jsou listiny.

(10) /Prohlášení věrohodnosti/ Přihláška musí obsahovat prohlášení k tomu cíli, že prohlášení v ní obsažená jsou podle znalostí přihlašovatele pravdivá a že každá průvodní listina je originálem nebo věrnou kopií originálu.

(11) /Podpis/ Přihláška musí být podepsána přihlašovatelem nebo jeho zástupcem pověřeným podle odstavce 12.

(12) /Zastoupení/ (a) Každý přihlašovatel nebo držitel zápisu může být zastoupen zástupcem, který může být uveden v přihlášce, v samostatné plné moci týkající se určité přihlášky nebo zápisu, anebo v obecné plné moci podepsané přihlašovatelem nebo držitelem zápisu.

(b) Obecná plná moc umožňuje zástupci zastupovat přihlašovatele nebo držitele zápisu v souvislosti se všemi přihláškami nebo zápisy osoby, která obecnou plnou moc udělila.

(c) Každé jmenování zástupce je v platnosti až do jeho odvolání oznámením podepsaným osobou, která jmenování provedla, zaslaným Mezinárodnímu rejstříku, nebo do vypovězení zástupcem v oznámení zástupcem podepsaném a zaslaném Mezinárodnímu rejstříku.

(d) Mezinárodní rejstřík zašle zástupci každé oznámení určené přihlašovatelovi nebo držiteli zápisu podle tohoto prováděcího předpisu; každé oznámení takto zástupci zaslané má též účinek, jako by bylo zasláno přihlašovatelovi nebo držiteli zápisu. Každé oznámení zaslané Mezinárodnímu rejstříku zástupcem má též účinek, jako kdyby pocházelo od přihlašovatele nebo od držitele zápisu.

(13) /Poplatky/ U každé přihlášky musí přihlašovatel uvést předepsané údaje potřebné pro výpočet poplatku a zaplatit předepsaný poplatek, který musí Mezinárodnímu rejstříku dojít nejpozději v den obdržení přihlášky Mezinárodním rejstříkem. Jsou-li předepsané údaje potřebné pro výpočet poplatku sděleny Mezinárodnímu rejstříku a dojde-li předepsaný poplatek Mezinárodnímu rejstříku do 30 dnů ode dne, kdy Mezinárodní rejstřík přihlášku skutečně obdržel, považuje se přihláška za přijatou Mezinárodním rejstříkem v den, kdy předepsané údaje potřebné pro výpočet poplatku byly Mezinárodnímu rejstříku sděleny nebo kdy došel Mezinárodnímu rejstříku předepsaný poplatek, podle toho, která skutečnost nastane později.¹⁾

Pravidlo 3

Projednávání přihlášky

(1) /Opravy/ Dojde-li Mezinárodní rejstřík podle své dobré víry k závěru, že v přihlášce došlo nedopatřením k opomenutí, k dvěma nebo více prohlášením vzájemně si odporujícím, k chybě při přepisu nebo k jinému zřejmému omylu, vyzve přihlašovatele, aby přihlášku opravil. Každá oprava provedená přihlašovatelem musí dojít Mezinárodnímu rejstříku, aby byla vzata v úvahu, do 30 dnů ode dne výzvy k opravě přihlášky.

(2) /Možnost odstranění rozporů/ (a) Je-li podle názoru Mezinárodního rejstříku jakékoli prohlášení obsažené v přihlášce v rozporu s jakýmkoli jiným prohlášením, které je na podkladě dřívější přihlášky předmětem existujícího zápisu v Mezinárodním seznamu, Mezinárodní rejstřík neprodleně,

(i) je-li přihlašovatel zároveň držitelem existujícího zápisu, pošle mu oznámení se žádostí, zda si přeje buď změnit prohlášení obsažené v přihlášce nebo požádat o změnu prohlášení, jež je předmětem existujícího zápisu,

(ii) nejsou-li přihlašovatel a držitel existujícího zápisu totožní, zašle oznámení přihlašovatelovi s žádostí, zda si přeje změnit prohlášení obsažené v přihlášce a současně zašle oznámení držiteli existujícího zápisu, žádající uvedeného držitele, zda si přeje – v případě, že přihlašovatel si nepřeje změnit prohlášení obsažené v přihlášce – požádat o změnu prohlášení v existujícím zápisu.

Zápis přihlášky se pozastaví do předložení změny, jež podle názoru Mezinárodního rejstříku odstraňuje rozpor, nikoli však déle než 60 dnů od data uvedeného, popř. uvedených oznámení, pokud přihlašovatel nepožádá o lhůtu delší; v takovém případě se pozastaví do uplynutí této delší lhůty.

(b) Skutečnost, že Mezinárodní rejstřík opomenul zjistit rozpornou povahu prohlášení, nepovažuje se za odstranění takové povahy prohlášení.

(3) /Odmítnutí/ (a) Mezinárodní rejstřík odmítne přihlášku, s výjimkami podle odstavců 1 a 2, v následujících případech:

(i) neobsahuje-li přihláška prohlášení, z něhož na první pohled vyplývá, že požadavky podle článku 3 odst. 5 Úmluvy jsou splněny;

(ii) netýká-li se přihláška podle názoru Mezinárodního rejstříku díla, ať již existujícího nebo budoucího;

(iii) nesplňuje-li přihláška některý z požadavků pravidla 2 odst. 2, 3, 4, 5, 7(a) a (b), 8, 10, 11 a 13.

(b) Mezinárodní rejstřík může přihlášku odmítnout, nesplňuje-li přihláška předepsané podmínky pokud jde o její formu.

(c) Žádná přihláška nesmí být odmítnuta z nějakého jiného důvodu než z těch, jež jsou uvedeny v pododstavcích (a) a (b).

(d) Každé rozhodnutí o odmítnutí podle tohoto odstavce sdělí Mezinárodní rejstřík písemně přihlašovatel. Přihlašovatel může do 30 dnů ode dne sdělení požádat písemně Mezinárodní rejstřík, aby své rozhodnutí přezkoumal. Mezinárodní rejstřík musí odpovědět na žádost do 30 dnů ode dne přijetí této žádosti.

(4) /Záznam o přijetí přihlášky v Mezinárodním seznamu/ Nezapiše-li Mezinárodní rejstřík z jakéhokoli důvodu přihlášku během tří pracovních dnů od přijetí přihlášky, vloží do databáze Mezinárodního rejstříku, otevřené ke konzultaci veřejnosti, základní prvky přihlášky a údaj o důvodu, pro který se žádný zápis neuskutečnil a, týká-li se důvod odstavců 1, 2(a) nebo 3(d), údaj o prostředcích použitých podle kteréhokoli z těchto ustanovení. Jestliže se zápis uskuteční, uvedený vstup do databáze se ihned vymaže.

Pravidlo 4

Datum a číslo zápisu

(1) /Datum/ Mezinárodní rejstřík přidělí každé přihlášce podle pravidla 2 odst. 13 jako datum podání datum příjmu přihlášky. Je-li přihláška zapsána, obdrží jako datum zápisu datum podání.

(2) /Číslo/ Mezinárodní rejstřík přidělí každé přihlášce číslo. Odvolává-li se přihláška na dílo, jehož název je uveden v existujícím zápisu týkajícím se díla nebo jež je popsáno v existujícím zápisu týkajícím se osoby, bude přidělené číslo obsahovat také číslo tohoto zápisu. Každé číslo zápisu bude obsahovat číslo přihlášky.

Pravidlo 5

Zápis

(1) /Zápis/ Není-li přihláška odmítnuta, všechna prohlášení v ní obsažená se zapíší, jak je předepsáno, do Mezinárodního seznamu.

(2) /Oznámení a uveřejnění zápisu/ Každý uskutečněný zápis se oznámí, jak je předepsáno, přihlašovatel a uveřejní ve Věstníku podle pravidla 6.

Pravidlo 6

Věstník

(1) /Uveřejnění/ Mezinárodní rejstřík bude vydávat věstník („Věstník“), v němž bude uvádět předepsané údaje o všech zápisech. Věstník bude v angličtině s tím, že údaje týkající se přihlášek, jež byly podány ve francouzštině, budou také ve francouzštině.

(2) /Prodej/ Mezinárodní rejstřík bude nabízet za úplatu jak roční předplatné Věstníku, tak i jednotlivá čísla Věstníku. Výše cen bude stanovena tímž způsobem, jako je stanovena výše poplatků podle pravidla 8 odst. 1.

Pravidlo 7

Dotazy

(1) /Informace a kopie/ Mezinárodní rejstřík poskytne proti zaplacení předepsaného poplatku informaci o každém zápisu a ověřené kopie každého osvědčení zápisu nebo listiny týkající se takového zápisu.

(2) /Osvědčení/ Mezinárodní rejstřík poskytne proti zaplacení předepsaného poplatku osvědčení zodpovídající otázky ohledně existence prohlášení o zvláštních otázkách v kterémkoli zápisu nebo v kterékoli listině nebo dokumentu, který byl připojen k přihlášce, v Mezinárodním rejstříku.

(3) /Prohlídka/ Mezinárodní rejstřík povolí proti zaplacení předepsaného poplatku prohlídku kterékoli přihlášky, jakož i jakékoli listiny či dokumentu, který byl připojen k přihlášce.

(4) /Informační služba/ Mezinárodní rejstřík podá proti zaplacení předepsaného poplatku, ihned po uskutečnění každého zápisu, písemnou informaci

(i) o všech zápisech uskutečněných ohledně určitého díla;

(ii) ohledně všech zápisů, které se týkají určité fyzické nebo právnické osoby, za podmínky, že jde o fyzickou nebo právnickou osobu anebo třetí osobu takovou fyzickou nebo právnickou osobou pověřenou, která si takovou službu přeje.¹⁾

(5) /Počítačová paměť/ Mezinárodní rejstřík může celý obsah Mezinárodního seznamu nebo jeho část vložit do paměti počítače a provádění všech služeb uvedených v odstavcích 1 až 4 nebo v pravidle 3 odst. 4 může být založeno na této paměti.

Pravidlo 8

Poplatky

(1) /Stanovení poplatků/ Před určením systému a sazeb poplatků a před provedením jakýchkoli změn v tomto systému nebo v sazbách se generální ředitel poradí s Poradním výborem. Shromáždění může dát generálnímu řediteli pokyn změnit uvedený systém, sazby nebo obojí.

(2) /Snížení poplatků pro přihlašovatele z rozvojových zemí/ Sazby poplatků se snižují od začátku o 15 %, je-li přihlašovatel fyzickou osobou, která je občanem, anebo právnickou osobou, která je organizována podle právního řádu smluvního státu považova-

ného za rozvojovou zemi v souladu s ustálenou praxí Valného shromáždění Spojených národů. Shromáždění bude periodicky zkoumat možnost zvýšení procenta uvedeného snížení.

(3) /Nabytí účinnosti změn v poplatcích/ Žádné zvýšení poplatků nemá zpětnou účinnost. Datum nabytí účinnosti každé změny stanoví generální ředitel, anebo Shromáždění, pokud změna nastává na pokyn Shromáždění. Takové datum se určuje až po uveřejnění změny ve Věstníku. Nesmí být dřívější než jeden měsíc po uveřejnění ve Věstníku.

(4) /Měna a způsob placení/ poplatky se platí předepsaným způsobem a v předepsané měně nebo, připouští-li se několik měn, v měně, kterou si přihlašovatel z uvedených měn zvolí.

Pravidlo 9 Správní pokyny

(1) /Rozsah/ (a) Správní pokyny obsahují ustanovení o podrobnostech ohledně provádění Úmluvy a tohoto prováděcího předpisu.

(b) V případě rozporu mezi ustanoveními Úmluvy nebo tohoto prováděcího předpisu a ustanoveními správních pokynů mají dříve uvedená přednost.

(2) /Zdroj/ (a) Správní pokyny vypracovává a může měnit generální ředitel po projednání s poradním výborem.

(b) Shromáždění může dát generálnímu řediteli pokyn, aby změnil správní pokyny, a generální ředitel je změní podle toho.

(3) /Uveřejnění a nabytí účinnosti/ (a) Správní pokyny a každá jejich změna bude uveřejněna ve Věstníku.

(b) Každé uveřejnění určí datum, kdy uveřejněná ustanovení nabývají účinnosti. Data mohou být pro různá ustanovení rozdílná, avšak s tím, že žádné ustanovení nemůže být prohlášeno za účinné dříve, než je uveřejněno ve Věstníku.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obyvatelském středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admína, spol. s r. o., Škroupova 18.